

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Vocabularius

Nestor, Dionysius

[Venedig], 26. Juni 1488

S

[urn:nbn:de:bsz:31-299724](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299724)

Virgilius georgicorum tertio. ruit arduus æther. Ruere sine cautella irruere. Virgilius
 Virgilius li. æneidos. x. Quo moriture ruis maioraq; uiribus audes? Ruere/eruere/le
 uare. Virgilius libro æneidos. xi. cofusa ruebant Ossa focus. Idem libro ænei/
 Virgilius dos secundo. totumq; ascendibus imis. Vna curusq; notusq; ruunt. Ruere/diru
 Virgilius ere/complanare. Virgilius georgicorū primo.
 Quid dicam iacto qui semine cōminus arua Insequitur/cumulosq; ruit male
 Terētius pinguis arenæ? Terentius in adelphis. Cito ruerem/agerem/raperē. Ruere/
 Virgilius erigere/extollere. Virgilius libro æneidos secundo. & ruit atram
 Virgilius Ad cælum picea crassus caligine nubem. Idem in eodem.
 Vertitur intērea cælum: & ruit oceano nox.
 Pompeius Redeo redis/ & redino redinis/ i uno significato dici pōt auctore Pompeio. Redeo
 Priscianus Requies facit in genitiuo regei/ & regetis/ teste Prisciano. Virgilius li. ænei. iiii. Redinō
 Virgilius Tempus inane peto: requiem/ spaciumq; furori. Cicero in dialogo de sene/ Requies
 Cicero ctute. Ut meæ senectutis requietem/ oblectamenta q; noscatis.
 Pompeius Ructo ructas dicendum tradit Pompeius: non ructor deponens. Sed & ructor Ructo
 Horatius usurpatur. Vnde Horatius in ate poetica/ ait. Ructor
 Donatus Hic dum sublimes uersus ructatur/ & errat.
 Nonius Reperio reperis facit in futuro indicatiui modi/ reperiam/ & reperibo/ testibus Reperio
 Seruius Donato/ Nonio/ Seruio/ Probo. Cæcilius. Mæe morti remedium reperibit
 Probus nemo/ Plautus in epidico. Igitur aliqua res reperibitur.
 Cæcilius Ringo ringis/ & ringor deponens/ dici potest. Terentius in Phormione. Cum Ringō
 Plautus ille & cura/ & sumptu absimitur/ dum tibi sit quod placet/ ille ringitur/ tu ri/ Ringor
 Terētius des. Est autem ringere/ teste Seruio/ os extendere/ indignari/ irasci/ murmura Rictus
 Seruius re. Ab huius uerbi supino rictu/ fit hic rictus huius rictus/ & hoc rictum/ teste Rictum
 Acron Acrone super illud Horatii sermone. x. Ergo non satis est risu diducere rictū.
 Lucretius Vnde & Lucretius li. v. inquit. molosum Mollia ricta premunt duros nudan/ Rictus
 Ouidius tia dentes. Ouidius li. metamor. vi. Ipsaq; dilatant patulos conuitia rictus.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber sextus foeliciter incipit.

Afconios Accus cum gemino e (nam græci σάκκος) format per diminu Saccus
 Vgutio s tionem sacculus/ & sacellus/ teste Afconio. neq; ab eo quod e Sacculus
 Priscianus sagum descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sacel/ Sacellus
 Statius lum prima correpta syllaba/ locus sacer dicit per diminutionē. Sacellum
 Horatius Sagax tertiæ declinationis triū generū teste Prisciano: & saga Sagax
 Pompeius primæ hoc distat q; sagax p̄mā syllabā corripit. Saga produ/ Sagum
 Marcellus us in epistolis. Somnia terrores magicos/ miracula/ sagas/ scilicet rides. Saga/ Sagulum
 Martialis mulier dicitur perita sacrorum/ ut scribit pompeius. Saga item uocatur scemi Saga
 Iuuenalis na/ ad libidinē uirorum indagatrix/ teste Marcello. Et producit sa syllabam.
 Virgilius Martialis. Exorat noctes dum mihi saga tuas. Sagum/ uestimentū erat milita
 Iuuenalis re: cuius diminutiū est sagulū/ p̄ma correpta syllaba. Iuuenalis. An saga uan
 Arator Sagina/ aruina/ uel pingue/ sceminini generis/ mediam p̄ducit syllabā. Iuena/ Sagina
 Vgutio lis satyra. iiii. Ista dies properā stomachū laxare saginis. Arator. Saginum
 Calphurnius Nam quid corporeæ profunt alimenta saginæ? Quod Vgutio etiā saginū de Saginatus
 Thobias clinari neutro genere præcipit. Inde saginatus saginata saginatum: cuius qui/ Sagena
 Manilius dem secundā syllabā Calphurnius corripuit/ quom ait egloga. iiii. Ut quoq; Sagana
 Horatius turba bono plaudat saginata magistro. Melius hac in parte protulit Thobias/ Saganus
 Ptolemæus quom ait. Ventre saginato ueneris suspirat ad usum. Sagena/ magna quædā e
 Priscianus rætis piscatoria. Marcus Manilius li. quinto. Excipitur uasta circū uallata sage Sagena
 Donatus na. Sagana/ propriū fuit meretricis nomen: cuius meminit Horatius sermone
 Salustius viii. dicēs. altum Saganæ caliēdrū. Sagāus/ fluius ē Carmāiæ/ teste Ptolemæo. Sal
 Salustius Sal tam masculini/ q; neutri generis est/ teste Prisciano: & si Donatus super Eunu Sale
 ris/ sapientiā. Salustius. Neq; sale/ neq; alia gulæ iritamenta. Horatius. Sales
 P

Horatius	Præbuit & parochi quæ debent lingua / salemq; Martialis. Ipsa merum secū	Salum
Martialis	potat; & ipsa salem. Potest et declinari hoc sale. teste Prisciano / dicente Ennio	Sala
Priscianus	annalium. xiiii. Cæruleum spumat sale conferta rate pulsum Per mare. Scien	Salæ
Ennius	dum tamē q; quom pro sapientia sal ponitur masculino tantum genere pro	Salo
Cicero	ferrī cosuevit. Plurali autem numero sales sunt ipsa ridicula: quæ necessario	Salonæ
Quintiliāus	salsa esse oportet. Cicerone & Quintiliano / auctoribus. Lucanus.	Salius
Lucanus	Et soliti lusere sales. Salum / mare appellatur / dictum σαλαευσθεσι / quod ē	
Seruius	moueri siue agitari / auctore Seruio. Neq; ab eo / quod est sal deducitur / ut cū	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sal itē / pro salo ponitur / hoc est mari. Virgili.	
Virgilius	Quom raucha assidue longe sale saxa sonabant. Idem æncidos primo.	
Virgilius	spumas salis ære ruebāt. Sala nomen est sex urbium / ut ex Ptolemæo collige	
Ptolemæus	re potui: quarum una est Turdubiorum in Hispania / allia Tuditanorū et in	
	Hispania: alia in Paunoniasalia i magna Phrygia: alia i maiori Armenia: alia	
	in Mauritania Tingitana: & eodem nomine fluuius in eadem. Salæ / populi q	
	dam sunt insulæ Tapprobanes / ut idem Ptolemæus ostendit. Salo fluuius est	
Ptolemæus	Cæltiberiæ dicente Martiale.	
Martialis	Ducit ad auriferas q; me Salo Cæltiber oras. Salonæ pluralis tantum nume /	
Ptolemæus	ri / urbs ē siue colonia i Dalmatia / teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. iiii.	
Lucanus	Qua maris Adriaci lōgas ferit unda Salonas. Salius propriū fuit uiri nomē:	
Virgilius	qui cū Niso / & Euryalo / currendi certamē iniit: de quo Virgilius quæ muuera	
	Niso Digna dabis primā merui qui laude coronā Ni me / quæ Saliū for tuna	
Lucanus	inimica tulisset. Salius item / Martis sacerdos uocatur. Lucanus.	
	Et salius lento portans ancilia collo.	
	Saluber masculini / salubris fœminini / salubre neutri generis / & hic & hæc salu /	Saluber
Priscianus	bris & hoc salubre / declinari potest / teste Prisciano. Vgutio declinat et hic &	
Vgutio	hæc saluber.	
	Sallo fallis cū gemino i / tertiæ cōiugationis / facit in præterito falli / i supino sal	Sallo
Lucillius	sum. Lucillius libro. iiii. Sallere murænas / & frigidaria ferre. Salio salis quar	Salio
Diomedes	tæ cōiugationis / facit in præterito salui: i supino salitum / testibus Diomede /	
Priscianus	& Prisciano. Neq; cum gemino i scribitur / ut in erudite scribi præcipit Gaspa /	
Gasparinus	rinus. Nam p̄mam corripit syllabā: ut est apud Cornelliū / Seuerū. Distractos /	
Seruerus	atq; salitos. Horatius in tertio carminū. Molluit auerfos penates Farre pio /	
Horatius	& saliente mica. Tibullus. Farre pio placet / & saliente sale. Salio salis in alio si	
Tibullus	gnificato / etiam cum unico i scribitur: & facit in præterito salui: & salui / teste	
Priscianus	Prisciano: in supino saltū: & secūdū analogiam salitum.	
	Salsamentum: & per syncopam salmetum / in uno significato accipi possunt /	Salsamētū
Caper	ut Caper testatur / & Donatus.	Salmētū
Donatus	Sopio sopis quarta / & sopo sopis tertia coniugatione / declinari potest / teste Di	Sopio
Diomedes	omede. Cæcilium inducente dicentē. Mulierculam ego illam hic despōdebo.	Sopo
Cæcilius	Ex nato saltē obsopam.	
Vgutio	Solox huius solocis cum unico i / sequēte o scribitur: nō aut solax huius solacis /	Solox
Festus	ut somniat Vgutio. Lana crassa dicitur / uel pecus lana contextū / ut scribit Fe /	
Lucillius	stus. Lucillius. Pascali pecore / ac montano hirco / atq; solocē.	
	Sarcio sarcis facit in præterito sarli / & sarciui / in supino sartū / & sarcitum.	Sarcio
Augustus	Sarcophagus cū c exili / & hoc sarcophagū / declinari potest. Augustinus libro	Sarcophag
	xviii. de ciuitate dei capitulo quinto (sunt aut Varronis uerba) quia enim (in /	gus
	qt) arca in qua mortuus ponitur (quod oēs iam sarcophagum uocat) σαροφ	Sarcophag
	græce dicitur. A nostris p sepulchro usurpatur.	gum
Pompeius	Sicilia cū c exili / & i latino ubiq; scribitur: a qua fit Siculus / & Siciliensis. Pōpe /	Sicilia
	ius in dictione Corinthienses / Romanenses (inquit) Hispanienses / Siciliēses	Siculus
	negociatores dicimus / q; i alienis ciuitatibus negociantur. Hæc a græcis Sice /	Siciliensis
Sappho	lia cū e in secūda syllaba scribitur: a qua fit Sicelis. Sappho ad Phaonem.	Sicelia
Virgilius	Quid mihi cū Lesbos / Sicelis esse uolo. Virgilius. Scisclides musæ paulo ma	Sicelis
	iora canamus. Hæc insula aliis nominibus Triquetra / Trinacria / Sicania ap /	Sicania
Ouidius	pellatur: a qua fit Sicanis. Ouidius de ibide.	Sicanis
	Plurima qua flamas Sicanis Aetna uomit .	

	Synalcepha cum y græco & æ diphthongo / dici potest compressio. Cæsura est qua scilicet uocalis abiicitur. Cõponitur enim ex σ υ η / quod est con / & α λ ο ι φ η / p h a	Synalcepha
Vgutio	scio. Neq; a limpha descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Lucanus	Securus securã securũ dñ quasi sine cura: & pducit primã syllabã. Lucanus.	Securus
Seruius	plurima securi fudistis carmina Bardi. Securis / quasi femicuris dicta est / au /	Securis
Vgutio	ctore Seruio: quod a seco secas deductũ uocabulũ tradit Vgutio. Et corripit primã syllabã.	
Virgilius	Virgilius li. æneidos. xi. et æratam quatiens Tarpeia securim.	
Vgutio	Senex licet ab Vgutione masculini tantũ esse tradatur / cõis tamẽ generis est / te	Senex
Capro	stibus Capro / Probo / Prisciano. Varro de lingua latina. Et tua amica senex.	Senica
Probus	Senex facit i genitiuo senis / & secundum analogiã senicis / teste Prisciano. Vn	Senior
Priscianus	de Plautus i cistilã ait. Datones bellissimi uos negocioli senicis soletis esse.	
Varro	Comperitur et hic & hæc senica / teste Marcello / Pomponiũ inducente dicen	
Priscianus	tem in præcone. Sed me exercet senica neq; neq; illi quid faciam scio. Idem in	
Plautus	pietoribus. Papus hic medio habitat senica. Senex format comparatiuum se	
Marcellus	nior. Senior (inq; Seruius) & iunior / secundum Varronẽ per diminutionẽ cõ	
Pomponius	paratiua sunt. Est enim senior non satis senex: iunior nõ satis iuuenis. Hoc aut	
Pomponius	dicat Varro in libris suis ad Ciceronẽ. Quam rem a Varrone tractatã (ut idẽ	
Seruius	dicat Seruius super librum. vi. æneidos) confirmat et Plinius. Idem tradit Do	
Varro	natus sup ecyram Terentii / quom ait. Hæc cõparatio minus apositiuo sonat	
Plinius	& uim diminutiua exprimit. Horum opinionẽ Laurẽtius in elegantis / & i or	
Donatus	thographiã cõmentariis Tortellius / pulchris rationibus i brobant. Vñ Quin	
Laurentius	tilianus de Socrate loquẽs / ait. Eo nanq; seniore (octauum enim / & nonagesi	
Tortellius	mum cõpleuit annum) præcipere Aristoteles pomeridianis scolis cõcepit: ubi	
Quintiliãus	seniore pro ualde sene dictum est: non pro nõ satis sene. Ouidius li. tristium.	
Ouidius	Sospite sic te / sit natus quoq; sospes / & olim Imperium regat hoc cum seniore	
Martialis	senex: pro ualde sene / seniore hic positũ est. Martialis. Cui pater æternas post	
Ouidius	sæcula tradet habenas: Quiq; regas orbem cũ seniore senex. Ouidius li. meta	
Quintiliãus	morpho. xii. Tum senior: quibus obstat mihi longa uetustas. Et subdit. uixi An	
Donatus	nos bis centũ. Verũ (ut dicit Quintilianus) comparatiuis non nonq; pro posi	
Priscianus	tius absolute utimur. At uero Donatus i ultima grammatices editione sic ait.	
Virgilius	Sæpe compatiu9 gradus pro positiuo positus / minus apositiuo significat: q; uis recipiat cõparationem / & nulli comparetur: cuius opinionem et Priscianus secutus est. Verũ (ut mea fert opinio) & satis senẽ (ut auctoritate Ouidii / Quintiliani / Martialis / probatum est) & non satis senẽ senior significare habet: ut et apud Virgiliũ. Iam senior: sed cruda deo / uiridisq; senectus. Quod nihilominus (ut diximus) Probi tradidere auctores / Varro / Plinius / Donatus / Seruius / Priscianus. Est aut senior masculini tm generis / testibus Probo / & Prisciano. Alii cõis esse uolunt: quod placet. Vnde diuus Ambrosius i homilia sextæ feriã quattuor temporum de aduẽtu / ait. Et ideo cum angelus abscondita nunciaret / ut fides astrueretur exemplo / senioris foemina / sterilisq; conceptum / Virgini Mariã nuntiauit.	Senitudo Senilitas Senectus Senecta Senium Seneco Senesco
Pfalmogra phus	Senitudo / senilitas / senectus / senecta / senium / in uno significato accipi possunt. Senium tamen / plusq; senecta est: ut est apud pfalmographum. Et usq; in sene ctam / & senium / deus ne derelinquas me.	
Priscianus	Seneco senes / & senesco (utrinq; enim cõperitur) facit in præterito senui / & sene ctus sum / teste Prisciano. Accius in Thelepho. Iam iã stupido Theffala sõno.	
Accius	Pecora languentq; / senentq;. Ouidius libro metamor. viii.	
Ouidius	Consenuere casa / paupertatẽq; ferendo. Salustius li. historiarũ quarto. Oes quibus senecto corpore animus militaris inerat: Catullus. Sed hæc fuere nũc recondita senectis.	
Salustius	Sentis / & sentrix (hoc est spina) utrinq; usurpatur. Sentes masculini generis p ferimus teste Prisciano: dicente et Virgilio li. viii.	Sentis Sentrix
Catullus	Horida quam densi cõplerant undiq; sentes.	
Quintiliãus	Sensus masculino / & sensa neutro genere dixerunt antiqui / quã scilicet animo concipimus / auctore Quintiliano. Marcellus aut inter sensus / & sensa / hoc et differentia dixit: q; scilicet sensus sint / qui sentiunt: sensa uero quã sentiuntur.	Sensus Sensa
Marcellus		

Cicero	Cicero de oratore. Et quod exprimere dicendo sensa possumus.	
Lucretius	Sensibile & sensile / idem significatum detinet: nisi q̄ sensibile nō tm̄ quod sen- tit / sed ēt quod sentitur / significare habet. Lucretius libro secundo. Ex insensibili non credas sensile gigni.	Sensibile Sensile
Marcellus Lucilius	Sensibilitas & sententia / in uno significato dici potest / teste Marcello. Vnde Lu- cilius libro. v. ait. Si tam corpus loco ualidum / ac regione maneret	Sensibilitas Sententia
Seruius Vgutio Virgilius Virgilius	Scriptores q̄ uera manet sententia cordi: hoc est sensibilitas. Spinus pro fructeti arbuscula / masculini generis est / teste Seruio super librum quartū georgicorū: ctsi Vgutio fœminini dicat esse generis. Virgilius li. præ- fato & spinos iam pruna ferentis. Hæc spina / sentis dicitur.	Spinus Spina
Seruius Festus Hieronymus	Serpillus cum i latino & duplicato l / & hoc serpillum / declinari pōt. Virgilius quarto georgi. Serpilla & grauius spiratis copia tymbrae. Genus est hærbæ. Serenitas & serenitudo / in uno significato dici potest.	Serpillus Serpillum Serenitas Serenitudo
Priscianus Lucretius Plautus Virgilius	Sementis / teste Seruio / satio dicitur. Festus. Noualis / ager est / nouæ relictus semē ti. At uero Hieronymus pro semine sementē usurpauit / quom dixit in genesi. Et habēs unūquodq̄ sementem iuxta genus suum. Semen & seminiū / in una significatione accipi possunt / teste Prisciano li. v. quod qdem & pro seminis lucro ponit. Lucretius li. tertio. Si non certa suo quia se- mine / seminiōq̄. Plautus in rudente. Veni / datur merces nō hoc suo seminiō.	Semen Satio Semen Seminiū
Marcellus Accius Marcellus Plautus Vgutio Labeo Marcellus	Satus huius / satus & hoc fatū / & hæc satio / idē significatū habēt. Virgilius geor- gicorū p̄mo. Arboribusq̄ satiscq̄ notus pecoriq̄ sinister. Satus itē / pro semi- ne ponitur / teste Marcello / Accium inducente dicentē in pelopodis. Nam me ut credam ex tuo esse cōceptū fatū / & argumēta redigūt animū / & cōmouēt. Sæuicia cum æ diphthongo / sæuicies / sæuitudo / in uno significato dici potest / teste Marcello. Plautus in baccidibus. Sæuitudo mala / fit peior. Soror / nō ab eo quod est semen / uel solus sola solum / deducitur / ut Vgutio uo- luit / sed (ut ait Antistius Labeo) / soror dicta est / q̄ quasi seorsum nascit / separa- turq̄ a domo / in qua nata est: quod ēt Marcellus annotauit. Sororius / frater / filius / maritus sororis appellatur.	Satum Satio Sæuicia Sæuicies Sæuitudo Soror
Martialis Hieronymus	Simila & similago / in una significatione accipi possunt. Martialis. Nec poteris similæ dotes numerare: nec usus. Hieronymus i ecclesiastico. xxxviii. capitulo. Da suauitatem / & similaginis memoriā: impingua oblationem.	Simila Semilago
Priscianus	Sancio sancis facit in præterito sanxi / & sancui: in supino sanctum / & sancitum / teste Prisciano.	Sancio
Ptolemæus Solinus Plinius Virgilius Seruius Virgilius Liuus Accius Quintiliāus	Serra cum duplicato r scribitur / qua ligna secantur. In alio autem significato sera pro clausura / cum unico r scribitur. Sera item cum unico r / urbs est Asiæ Scythicæ Serum metropolis / teste Ptolemæo. Seres enim / populi sunt i Asia Scythica / testibus Solino / & Plinio li. vi. naturalis historæ: de qbus Virgilius georgicorum primo. Velleraq̄ ut foliis depectunt tenuiua Seres. Serus sera serum / tardum siue (ut Seruio placet) graue / ac magnum significat. Virgilius li. æneidos. v. Seraq̄ ter- rifici cecinerunt oia uates: idest grauiā. Serū / substantiuū ē. Vnde Liuus / erat (inqt) iam diei serum. Inde sero aduerbium / siue ablatiuus casus / p̄ aduerbio. Hinc fit cōparatiue serior / & serius. Vnde Accius / Festo referēte / ait. Ne si for- te paulo q̄ tu ueniam serius. Quintilianus. Tu tamen si interpellatus tempe- stibus serius uenisses / excusares mare / & ambiguos casus. Serum aut in alio significato / p̄mam syllabā corripit. Virgilius georgicorū. iiii. acremq̄ molof- sum Pasce sero pingui. Serium graue dicitur / uel necessariū. Plautus in Am- phitryone. Nūc qdem præter nos nemo est. Dic mihi uerum serio. Horatius sermone primo. Sed tamē amoto quæramus seria ludo. Martialis. Parce precor focero: seria forsan amat: idest grauiā. Series / quædā rerum est cōtinuata progressio. Statius. Longa retro series. Virgilius. ductaq̄ ab origi- ne gentis Fortia facta patrum / series longissima rerū. Serus / fluuius est Indiæ / teste Ptolemæo. Seria / olla uocatur. Terentius in eunucho. Releui oia dolia mea: & oēs serias. Et format diminutiue seriola / penultima correpta syllaba. Persius. Seriola ueterem metuens deradere limum. Seria item / urbs est Tu-	Serra Sera Seres Serus Serum Sero Serius Serium Series Seria Seriola Serius
Virgilius Plautus Horatius Martialis		
Stadius Virgilius Ptolemæus Terentius Persius		

- Ptolemæus ditanorum in Hispania / teste Ptolemæo. Serius fluvius est Gallia cisalpinæ / in Aduam fluens. Hæ aut dictiões oēs cum unico r scribuntur / præter primam. Sero seris tertiæ coniugationis facit in præterito serui / & seui in supino sero / Sero
 Priscianus tum / & satum / teste Prisciano: & primam corripit syllabam. Virgilius. Semi / Serro
 Virgilius na uidi equidem multos medicare serentes. Sero seras primæ coniugationis /
 Propertius unde refero / obsero / primam etiã syllabã corripit. Propertius. Obserat hæ /
 Sylius bosos liuida porta rogos. Serro aut pro feco / cum duplicato r scribit: & pri /
 mam positione producit. Sylius libro. vi.
 Auro ferrauit ramos lunonius anguis.
 Seruius Solum / nõ tm terra / sed quod unicuiq; rei subiacet / appellari potest / teste Ser / Solum
 uio. Nã aqua / solum nauu / uel pisciu / aer / solum / auiu / calu / solu stellaru est. Sola
 Ouidius Et corripit primã syllabam. Ouidius libro metamorpho. primo. Astra tenet / Sola
 Virgilius caeleste solum. Virgilius. Et uiridi sedere solo. Solum item / pedum e. Ambro / Sol
 Ambrosius sius in sermone martyrum. Nota facta / solo attrita est plurimorum. Solum / & Soles
 Festus fedile uocatur / teste Festo. Sola / Cypri urbs fuit / teste Ptolemæo. Solea / aucto Solus
 Ptolemæus re Festo / genus est piscis / uel materia rubusta / super quam craticius paries ex Soli
 Festus truitur / uel ea quæ solo pedis subiicitur. Et primam corripit syllabam. Iuena
 Iuuenalis lis satyra sexta. Et solea pulsare nates. Sol huius solis / notum est quid signifi /
 Diodorus cat. Dicitur est aut sol / ab Hyperionis filio sic uocato / teste Diodoro: non au /
 Seruius tem a solus sola solum / ut Catholicon somniauit. Plurali autẽ numero soles /
 Virgilius dies accipimus / teste Seruio. Virgilius li. tertio æneidos.
 Persius Tris adeo incertos / cæca caligine soles
 Erramus pelago. Persius satyra sexta. Tecum etenim longos memini confu /
 mere soles: hoc est longos dies. Soles item / splendores solis / uel radii dicunt /
 Martialis ut est apud Martialem. Hibernis obiecta locis specularia puros.
 Admittunt soles: & sine face dies. Rursum soles / æstus solis / uel ardores uo /
 Horatius cantur. Horatius in epistolis. Corporis exigui / præcanum / solibus aptum. So /
 lus sola solum / genitiuo solius / uel soli solæ soli / datiuo soli / uel solo solæ /
 Priscianus solo / declinari potest / teste Prisciano. Terentius in eunucho. Mihi solæ ri /
 Teretius diculo fuit. Vbi Donatus / solæ (inquit) regulariter dicitur: soli non recte. Soli /
 Donatus pluralis tantum numeri / urbs est Cilicia.
 Marcelus Soleo soles facit in præterito solui / & solitus sum / testibus Marcello / & Priscia / Soleo
 Priscianus no. Varro tamen libro secundo de analogia / solui dicendum tradit: non soli /
 Varro tus sum. Vtrunq; tamẽ compititur. Virgilius li. æneidos. vii. Teutonico ritu so /
 Virgilius liti intorquere cæcias. Salustius libro historiarum. ii.
 Salustius Neq; subsidiis uti soluerat compositis.
 Plinius Sufa neutri generis / plurali tantu numero profertur: ut apud Plinium est. Sed / Sufia
 Hieronymus & Sufa huius suæ lectum e apud Hieronymu in libro Hester capitulo secudo: / Sufa
 ubi ait. Et cum regis percrebuisse iperium / & iuxta mandatum illius / multæ / Sufus
 uirgines pulchræ adducerentur Sufam / & Agæo traderetur eunucho / Hester /
 inter cæteras quoq; puellas tradita est: ut seruarietur in numero foeminarum.
 Strabo Opidum est Persidis nobilissimu / scilicet in Sufia: quæ teste Strabone li. xv. fe /
 Ptolemæus re Persiæ pars est inter eam / & Babiloniam posita: quod Ptolemæus dicit eẽ /
 Solinus mediterancum in Assyria: in quo (ut scribit Solinus) templum fuit Sufæ Dia /
 Ptolemæus næ. Sufus / fluuius est / teste Ptolemæo: a quo Sufa denominata feruntur: & a Ti /
 thono condita.
 Syngraphus cum y græco masculini generis / & syngrapha foeminini / & syngra / Syngrapho
 Plautus phum neutri / declinari potest. Plautus in asinaria. Agedum istum ostede que / Syngrapga
 Plautus cõscripsi syngraphum. Idem in eadẽ. Postremo ut uoles syngrapha facito. Su / Syngraphu
 Suetonius etõius libro pmo. Nõ dubitauit a quibusdã iusiurandũ / atq; et syngrapha exi /
 Cicero gere. Cicero pro Muræna. Pergit sine uos tanq; ex syngrapha agere cum po /
 Seruius pulo: Seruius. Syngrapha / est cautio p cõtrahentium scripturam facta.
 Gasparino Supparus cum gemino p scribitur: etsi a Gasparino / cum unico p scribi præci / Supparus
 Priscianus piatur. Et masculini generis est / teste Prisciano: quod & hoc supparum decli / Supparum
 Marcellus nari potest. Dicitur est supparũ / q; subtus appeat / auctore Marcello / in hæ / Supparium
 uerba dicente. Supparũ / est lineu femorale / usq; ad talos pendens / dictum q;

Vgutio	subtus appetit non aut q supra ut Vgutio uoluit. Festus. Supparū/uestimen	
Festus	tum puellare lineum est: quod ē subuccula id est camisia dicitur. Aphranius.	
Aphranius	Puella non sum/subpparo si induta sum. Lucanus. Suppara nudatos stringūt	
Lucanus	angusta lacertos. Ab eo q est supparū/deriuatur suppariū: quod tenuissimū	
Cicero	erat uelum ad scenas uelandas. Cicero de provinciis consularibus. Itaq; ut il	
Seneca	le alter/ut ipse est hō doctus & a suis græcis subtilius eruditus qbus cū iam ex	
	orchestra eleuatur antea/post suppariū soluebat. Seneca de tranquillitate ani	
	mi ad Serenum. Tragicis/ minutisq; uehementior ingeniis/quoties inimici	
Apulegius	cias/ineptias/ & uerba ad summā caueā spectātia reliq; inter multa alia cor	
	thurno/supparioq; fortiora. Apulegius in metamorphosi. Oro te inq; aulazū	
	tragicū dimoueto: & suppariū sœnicum complicato.	
Priscianus	Scena cū e post s & æ diphthōgo/ teste Prisciāo scribitur/ magis ex antiquorū	Scena
	magna consuetudine/ q̄ ex uera orthographia/ hoc obseruari phibēte. Nā cū	Obscenus
	dictio sit græca/ quæ apud illos absq; diphthongo σκηνή scribitur/ apud nos	Obscenus
Varro	ē absq; æ diphthongo trāfferri debuit. Varro aut/ de huius dictionis scriptu	Oscenus
	ra uariā dixit fuisse ueterū opinionē: aliis scilicet per e exile (ut apud græcos)	Scna
	scribēdam asseuerantibus/ aliis i signū pductionis syllabæ p æ diphthōgum	Scnæ
Apuleius	esse notādum. quam ē opinionem/ hoc est secundā/ cōfirmauit Apuleius/ ut	
	in dictione syncærus. infra monstrabimus. Scena igitur a nostris traducitur	
Seruius	inmbratō/ teste Seruio. Nam (ut Seruius ipse scribit/ & Casiodorus) a rusticis	
Casiodorus	p̄mum inūbratiōis causa/ compta fuit: ubi p̄us carmina incōdita decātabāt.	
Virgilius	Quare a nonnullis tabernaculū traductū fuit. Virgilius. Vel scena ut uersi sdi	
Solinus	scēdat frontibus. Inde scēnitæ/ populū quidā Arabiæ nobiles/ teste Solino/ co	
	gnominati sunt. Et ex ob/ & scēna/ cōpōitur obscenus/ obscēna/ obscenū/ au	
Varro	ctore Varrone. At uero Priscianus/ & Apuleius/ ex ob/ & κοινον (quod nos cæ	
Priscianus	num dicimus) obscenū cū æ diphthongo/ littera interposita/ cōpositū uoca	
Apuleius	bulū perhibēt: & turpe quid/ & imundū significare. Vel ex obs/ & cano (ut idē	
Priscianus	dicit Priscianus) obscenus cōponitur: tibi primā diphthongi uocalem assum	
Virgilius	psit: & tunc significat abominabile agurium/ ut est apud Virgilium georgi	
Festus	corū p̄mo. Obsceniq; canes/ iportūaq; uolucres. Festus/ ab Oscis deductū uo	
	cabulū tradit/ in hæc uerba dicēs. Oscis frequentissimus fuit usus libidinū spur	
	carū: unde & uerba ipudētia appellātur Oscena. Quod si uerum dicit Festus/	
	sine b/ & absq; diphthongo/ oscenū scribi oporteret. Sena absq; c/ nomē ē tri	
Ptolæmeus	um urbium/ teste Ptolæmo: quarū una uocatur Gallica/ & est Senonum: alia	
	Tuscorū mediterranea: alia i Margina Prouincia. Declinatur nōnunq; Senæ	
Sylius	plurali t̄m nūero. Sylius li. viii. Et clanis/ & Rubico/ & Senonū de noie Senæ/	
	Syncærus syncæra syncæru/ & hic & hæc syncæris & hoc syncære declinari pōt:	Syncærus
	& cū y græco/ & æ diphthongo scribitur: cōponiturq; ex σνϕ/ quod est con	Syncæris
	κρησ cæra. Quæ dictio apud græcos cū nō diphthongetur/ sic & apud nos	
	absq; diphthongo scribi debuit. Verū quia apud græcos hoc n̄ semp est pro	
Apuleius	ductū/ & apud nos nō est ipsius e producti a correpto in figura discretio/ ideo	
	teste Apuleio/ maioribus nostris placuit/ i aliquibus dictioibus/ quas ex græ	
	cis transcribimus/ per æ diphthongū hoc ipsum discernere. Alii latinū putāt	
	esse uocabulū: cōponiq; uolūt ex sine & careo/ careo eo q mellis careat per fu	
Donatus	sione. Donatus uero/ ex sine/ & cæra/ quasi sit sine cæra/ cōpositum uocabulū	
	dixit. Verū cū hæc sine præpositione/ nullatenus cōponatur/ cum aliis & ipse	
	Donatus fallitur. Sed neq; ex σνϕ/ & χεϑε/ quod est salue/ cōponitur/ ut ine	
Bene	pte Magister Bene/ & Catholicō/ tradidere: quia tunc cum ch syncærus scri	
	bi deberet: quod a nullis obseruatur.	
Horatius	Sufurus huius sufurri/ cū gemino r/ & hoc sufurrium/ declinari pōt: & sufurus	Sufurris
Virgilius	sufurra sufurrū. Horatius i p̄mo carminū. Leuesq; sub noctē sufurri. Virgilius.	Sufurrium
Hieronymus	Sæpe lei sūpno suadebit inire sufurro. Hieronymus in Iob sc̄api. quarto.	Sufurro
Ouidius	Et quasi furtiue suscepit auris mea uenas sufurri eius. Ouidius li. meta. vii.	
Apostolus	Procrin adit: linguaq; refert audita sufurra. Cōpōitur ē hic sufurro huius sufur	
	ronis. Vnde Apostolus. Sufurrones/ detractores/ deo odibiles.	
	Scalprus/ & scalprū/ declinari pōt: & diminutiue scalpellus/ & scalpellū. Instru	Scalprus

mentum est fereum: alias caelis appellatum.

Virgilius Serpens tā foeminini / q̄ masculini generis est. Virgilius. Corpora natorū serpēs
 Iuuenalis amplexus uterq; Iuuenalis. Et mouisse caput uisa est argētea serpēs. Serpētes
 Seruius (ut dicit Seruius) terrarū sunt: angues autem / aquarum.
 Vgutio Sulcus nō uenit a sole / ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a græco trahitur /
 Pompeius auctore Pompeio: quod illi αὐλαξ dicunt.
 Donatus Scelus cū e post scribitur. Inde fit scelestus / sceleratus / scelerosus. Verū (ut sup
 Terentii eunuchū tradit Donatus) scelerosus est multorū scelerū: sceleratus uel
 unius: scelerosus / auctor sceleris: sceleratus in quo scelus cōstitutū / uel cōmis
 sum est. Hæc ille Nōnunq̄ tamē pro scelerato scelerosus ponit / teste Marcel /
 Marcellus lo / Aphraniū inducente dicentē in diaortio. O diem scelerosum / & indignum.
 Aphranus Sinus huius sinus quarti ordinis / gremiū dicit: & nōnunq̄ pro oculorū orbe po
 nitur / hoc ē palpebra / teste Seruio / dicēte Virgilio li. æneidos quarto. Sic ef
 Seruius fata / sinū lachrymis impleuit abortis. Sinus (iq̄ Seruius) cū p̄mā p̄ducit syllabā
 Virgilius uasis ē genus. Quom aut primā corripit / gremium significat. Virgilius in bu
 Seruius colicis. Sinum lactis / & hæc tibi liba priape quotannis. Valgius. Et sinum uini
 Virgilius cessamus pondere barchi. Est & in hoc significato secūda declinatiōis mascu
 Valgius lini generis: ac ēt neutri / hoc sinū teste Prisciano. Plautus in curguliōe. Hic cū
 Priscianus Plautus uino scinus fertur. Varro libro primo de uita populi Romani. Vbi erat ui
 Varro num in mēsa positū / aut galecola / aut sinū? Sinus itē / fluuius est in regnione Si
 Ptolemæus narū / teste Ptolemæo. Sinæ aut / regio est: cuius partē Iethyophagi Aethiopes
 Ptolemæus inhabitāt / ut idē Ptolemæus ostēdit. Sina / urbs est Mesopotamiæ: & eodē no
 Ptolemæus mine mōs petræ Arabiæ / teste Ptolemæo / dicente ad Galatas apostolo. Si
 Apostolus na enim / mōs ē in Arabia: qui cōiunctus est ei / qui nūc est Hierusalem.
 Diomedes Sinapi cū i latino / neutri generis est / testibus Diomede / & Probo. Serenus. Aut
 Probus hederæ succos / aut lachrymosi trita sinapi. Sed & hæc sinapis declinatur / teste
 Serenus Prisciano. Plautus in pseudulo. Teritur scelerata sinapis cū illis. Columella li
 Priscianus bro. xi. Seq; laessenti fletū factura sinapis. Nā græci σινάπις / & σινύρι di
 Columella cūt. Hæc apud Pythagorā laudatissima fuit / dicēte Macro li. de uiribus herba
 Macer rū. Inter eas quas Pythagoras laudauerat herbas / Asteritur primā laudē tri
 Vgutio buisse sinapi. Neq; ab eo q̄ ē naps descendit / ut cū Catholico Vgutio sōniauit.
 Priscianus Scindo scindis facit in præterito scindi / teste Prisciano. Papinius li. thæbai. viii. Scindo
 Papinius Oraq; / pectoraq; / & uiridē scidit horida uestem. Gellius aut li. vii. noctiū attri
 Gellius carū dicit q̄ format ēt scidit præteritū. Et iducit Acciū ita dicēte. Non ergo a
 Accius quila / ita ut prædicat / sciderat pectus. Et Næuius i testicularia ait. Imo quos
 scidimus cōscindā. Ennius in Melāhippo. Cum saxū sciderat.
 Næuius Shisma huius schismatis cū ch aspirato / & i latino scribitur. Neq; a scindo dedu
 Ennius citur / ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a σχισμ / quod est scindo descen
 Vgutio dit. Nulla enim cōpitur dictio in a terminata tertiæ declinationis / quæ latina
 Priscianus sit / ut Priscianus tradit. Dicit pōt latine scissura. Potest ēt declinari foeminino
 genere hæc schisma. Nam & Græci σχισμα / & σχισμα dicunt.
 Vgutio Sperma huius spermatis / græcū est uocabulū: quod latine semē transfertur. Ne
 q; a spargo spargis deriuatur / ut cū Catholico Vgutio somniauit.
 Stigma huius stigmatis cū t exili / & i latino / græca dictio est: a στίγος / quod ē pū
 Vgutio go deducta: nō aut a stingo stinguis / ut cū Catholico Vgutio somniauit.
 Titinius Studeo studes datiuo iungitur / uel ablatiuo cū præpositiōe in. Sed si aliqd stur
 Vgutio diosius legimus / perpulchre cū accusatiuo cōstruimus. Titinius in psaltria. Fe
 Romulus dit. Romulus. Displicet in prudens unde placere studest.
 Priscianus Sus cōis generis est / teste Prisciano: & format diminutiue sucula. Plautus in ru
 Plautus dente. Directa cum sucula / & proculis. A sue / fit adiectiue suinus: & diminuti
 Priscianus ue suillus / teste Prisciano. Neq; a suo suis / sus descendit / ut cū Catholico Vgu
 Vgutio tio sōniauit. Sed græcū est uocabulam: quod apud illos σὺς scribitur. Simi
 li modo quod illi μῦς / nos mus dicimus.
 Horatius Stylus cū t exili / & y græco / & i unico l scribitur: nā primā corripit syllabā. Sed &
 stylū declinatī pōt. A nostris colūna transfertur. Horatius sermone decimo.

Scalprum
 Scalpellus
 Scapellum
 Serpens
 Sulcus
 Sulcus
 Scelestus
 Seleratus
 Scelerosus

Sinus
 Sinum
 Sinæ
 Sina

Sinapi
 Sinapis

Scindo

Schisma

Sperma

Stigma

Studeo

Sus
 Sucula

Stylus
 Stylum

Manilius	Sæpe stylū uertas: iterū quæ digha legi sunt. Marcus Manilius libro. v. Cuius	
Gualfredus	erit q̄q̄ in chartis stylus ipse cruentus. Gualfredus i arte poetica. Vnde præar-	Stiria
Lucretius	ripiat cursum stylus/aut ubi gades Figat. Lucretius libro. v.	Stiricidium
Pompeius	Et pueris cōmēdarūt muliebri stylumq̄. Stilla cū t exili- & i latino- & gemino	Stillicidium
Seruius	l/ diminutiū ē a Stiria/ auctōribus Pompeio- & Seruio. Est aut stiria (ut Rhe-	
Palæmon	mīus interpretatur Palæmon) gutta pendēs/ quæ nō dum cecidit. Vñ errauit	
Isidorus	Isidorus libro. xiii. quom dixit. Gutta est quæ stat: stilla quæ cadit. Virgilius.	
Virgilius	Stiriaq̄ ipexis iduruit horrida barbis. Inde fit stiricidiū: & a stilla stillicidiū.	
Teretius	Scio scis facit in futuro indicatiui modi sciam/ & scibo. Terentius in adelphis.	Scio
Virgilius	Hinc scibo iam ubi fiet. Et facit in supino scitū: a quo/ fit scitor deponēs/ quod	Scitor
Priscianus	inuestigare/ uel iterrogare significat. Virgilius li. ænci. ii. Tum uero ardemus	Scisco
Festus	scitari/ & quæref cās. A scio scis/ fit scisco sciscis/ & sciscor deponēs/ teste Prisci-	Sciscor
	ano: a quo/ fit sciscito sciscitas/ & sciscitor deponēs/ idē significās/ q̄ & scitor.	Sciscito
	Aliud tamē significat apud Festum/ quom ait. Sciscito/ sententiā dico.	Sciscitor
Priscianus	Scutū cū c & t exilibus neutro genere/ & scuta fœminio/ teste Prisciano/ declinari	Scutū
Diomedes	pōt. Et format per diminutionē scutella/ teste Diomede: necnon & scutula/ te	Scuta
Priscianus	ste Prisciano. Lucillius libro. vi. Scutulam ligneolam in cerebro infixit. Scutu	Scutella
Lucillius	la/ uas est/ octo unciarum capax. Martialis. Bessalem ad scutulā sexto perueni	Scutula
Martialis	mus anno. Vgutio dicit/ q̄ ab eo quod est scutū/ fit diminutiue scutulū. Scu-	Scutulum
Vgutio	tra gebus est uasis. Et a scutra fit diminutiue scutella: sicut a mitra mitella.	Scutra
	Scorta/ meretrices appellantur. Scortes uero/ pelles testiiū arietinorū uocantur/	Scorta
Pompeius	ut scripsit Pompeius.	Scortes
Virgilius	Sparta huius spartæ cum t exili- & Sparte huius spartes/ declinari potest. Vrbs ē	Sparta
	Lacædemoniæ: de qua Virgilius georgi. quarto. Veloces Sparta catulos/ acré	Sparte
	q̄ molossum Palce sero pingui. σπάρτη in græce/ latine filum/ linea carpenta/	Spartum
Vgutio	rii/ siue rubrica/ transferri potest. Hoc spartū/ genus est herba/ apud hispa-	Spartus
	nos frequētis: quæ ab Vgutione masculino genere spartus declinari præcipi	
	tur. Græci σπάρτη τοσ dicūt.	
	Spatha cū th aspirato scribitur: neq̄ ab eo quod est spacium deducitur/ ut cum	Spatha
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sed a σπάθω/ quod ē scindo/ uel dilacero/ de	
Tortellius	riatur. Tortellius aut/ a σπῆρομα/ quod est euello/ traho/ siue euagino/ de/	
Marcellus	ductum uocabulum tradit.	
Lucillius	Spes huius spei- & speres huius speris/ antiqui protulerunt/ teste Marce llo. Lucil-	Spes
	lius Spero si Speres quicq̄ prodesse potes sunt. Inde/ fit prospere/ quasi pro-	Speres
Marcellus	sperere/ asperere sine sperere/ auctore Marcello: etsi Vgutio simplices dictiōes esse	Prospere
Vgutio	tradiderit. Notadū tamen/ q̄ in simplici/ spe syllaba producitur: quæ in com-	Aspere
	posito breuiatur: ut & in aliis nonnullis fieri consueuit. Spes nominatiuum/	Specula
Boetius	accusatiuum/ uocatiuum/ plurales habet. Boetius ultima prosa libri ultimi.	Speculum
Horatius	Ad rectas spes animū subleuate. Horatius i epistolis.	Speculare
Probus	Spes iubet esse ratas. Datiuo plurali/ & ablatiuo caret/ teste Probo: quo tamē	Specular
Hieronymus	scilicet ablatiuo/ Hieronymus usus est/ quom dixit in libro secūdo. Maccabæ-	
	orum capitulo. vii. Noli frustra extolli uanis spebus. Et format per dimini-	
Cicero	onem specula: sicut res recula. Cicero in epistolis. Et eo magis/ q̄ in omnibus	
Virgilius	miseriis ac tantum oblectabar specula. Specula itē locus editus est/ & eminēs:	
	quo aliquid uidere/ & speculari possumus. Virgilius libro æncidos tertio.	
	Specula miscenus ab al ta	
	Dat signum. Speculum est/ quo faciem speculari. Speculare/ & per apoco-	
Vgutio	pen specular/ cu syllabā corripit: sicut & speculum: etsi Vgutio produci debe-	
Marcialis	re tradiderit. Martialis.	
	Hybernis obiecta locis specularia pueros.	
Iuuenalis	Admittūt soles/ & sine fœce dies. Iuuenalis satyra quarta.	
	Quæ uehitur clauso latis specularibus antro.	
Priscianus	Specus huius specus/ uel speci/ declinari potest/ tam masculino/ q̄ fœminino ge-	Specus
Priscianus	nere/ teste Prisciano: quin & hoc specū: & hæc specæ: & hoc specus huius spe-	Specū
Cato	coris: & hoc specu: ut idem Priscianus tradit. Cato. Specæ pro siti/ quo aqua	Specæ
	deuia abiret. Gellius libro sexto noctium aticarum, sole medio/ & arido/ ac	Specu

- Gellius
Horatius
Ovidius
Priscianus
Statius
Lucanus
Virgilius
Horatius
Ovidius
Priscianus
Ennius
Vgutio
Ptolemæus
Lucanus
Diomedes
Donatus
Seruius
Priscianus
Virgilius
Virgilius
Horatius
Virgilius
Virgilius
Seruius
Pompeius
Iuuenalis
Suetonius
Pædianus
Tibullus
Martialis
Vgutio
Hieronymus
Marcellus
Ennius
Terentius
Marcellus
Claudius
Aphranus
- flagranti/specum quandam factus remotam/latebrosamq; pënetro. Horati
us in tertio carminum.
Quæ nemora aut quos agor i specus? Ovidius libro metamor. septimo spe
cus est latebroso cæcus hiatu.
Strideo strides scda. & strido stridis tertia cõiugatione/declinari põt/teste Pri
sciano. Statius libro thæbaidos nono. Stridebit uestros Tydeus inhumatus
ad ignes. Lucanus libro sexto. Auribus incertum feralis strideat umbra. Vir
gilius in georgicis. Stridere apes utero & ruptis efferuere costis. Horatius ser
mone. xviii. Stridere secreta diuersos aure susurros. Ovidius in fastis. Causa/
q; horrenda stridere nocte solent. Strideo (ut nonnulli uollūt) Prisciano refe
rente/facit in præterito stridui: strido autem stridi/dicente Ennio annalium
undecimū dum tráfit striderat hasta.
Styx huius stygis fœminini generis/cum t exili/& y græco scribitur. Neq; a sto
stas descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a στυγος quod
est tristis dériatur. Palus est infernalis: & eodem nomine aqua quædam i fœ
lici Arabia post Climacem montem/teste Ptolemæo. Strix huius strigis cū t
exili/& i latino/genus est auis nocturnæ/dicente Lucano libro sexto.
Quod trepidus bubo/q; strix nocturna querūtur.
Stirps huius stirpis masculini/& fœminini generis est/ Diomede/& Donato/
auctoribus. Quom truncum significare habet/masculino/q; fœminino gene
re profertur/teftibus Seruio super librum tertium æneidos/& Prisciano.
Virgilius libro æneidos. xii. Cum semel in siluis imo de stirpe recisum. Idem.
alibi. Sed stirpem Teuceri nullo discrimine sacrum. Comperitur tamen & fœ
minini generis: ut est apud Horatium. Sturpesq; raptas & pecus/& domos.
In alio significato. Virgilius. Heu stirpem inuisam. Styps huius stypis cū t exi/
il/& y græco/quicquid facile incenditur/appellari potest: cuius diminutiuum
est stypula. Stypes huius stypitis si a stype (ut nonnulli uollunt) deriuatur/cū
y græco scribitur. Stypa cum t exili/& y græco scribitur. Nōnunq; uertimus
y græcum i u nostrum: & dicimus stupa: a qua sit stupeus stupea stupeū. Virgi
lius libro æneidos secundo. Subiiciunt lapsus/& stupea uincula collo. Stypa
tores (inquit Seruius) dicuntur/qui in nauibus stypam componunt. Stypare
enim (ut ait) densare est. Pompeius autem dicit stypatores esse corporis custo
des. Stypati enim ferro/regum corpora circundant: quos antiqui latrones uo
cabant. Hos a stype dictos tradit: quam mercedis nomine accipiebant.
Stypulor stypularis cum t exili/& y græco/cōe uerbum est. Iuuenalis. Quantū
uis stypulare: & protinus accipe quod do. Actiæ hic ponitur. Passiue autem
apud Suetonium legitur. Ait enim. Quæ uetat minorem annis quindecim
stypulari: hoc est interrogari.
Stragulum/genus est uestis/teste Pædiano. Quidam dicunt esse operimentū le/
ctorum. Varro. Quicquid insternebant a iternendo stragulum appellabant.
Tibullus. Nam neq; tunc plumæ/nec stragula picta soporem. Martialis.
Stragula purpureis lucent uillosa tapetis. Vgutio declinat etiam hæc stragu
la huius stragulæ. Inde stragulata uestis dicitur. & stragula teste Pædiano ora
tore. Cui stragula uestis blattarū & tinearū epulæ putrescat i arca. Hierōymy
i parabolis ca. xxxi. Stragulatā uestē fecit sibi. Byssus & purpura iduñtū ei.
Strepitus huius strepitis/uel strepiti/declinari potest/teste Marcello/Ennium
referente dicentem in Hectore. Quid in castris strepiti est?
Satago satagis cum ablatiuo construitur: & nonnunq; cum genitiuo/ut est apud
Terentium. Hic satagit rerū suarum: id est anxius/ul curiosus est rerum suarū.
Spolio spoliās & spoliōr deponens protulerunt antiqui. Vnde est illud. Et
spoliantur eos & corpora nuda relinquunt. Sed & spolor spolaris dicebant/
teste Marcello: qui & Claudium Quadrigarium refert dixisse in annalibus.
Quod his per militem licebat spoliabatur. Et Aphranus in carmine / ait.
Quos impune depopulatur/& dispolatur decus.
Supplico supplicas/tam accusatiuo/q; datiuo iungitur: ut deum/uel deo / q; ho
mini supplicabo.
- Strideo
Strido
Styx
Strix
Stirps
Styps
Stypula
Stypes
Stypa
Stupa
Stupeus
Stypator
Stypulor
Stragulum
Stragula
Strepitus
Satago
Spolio
Spolor
Supplico

Seruius Vgutio	Sorex/ & saurex/ teste Seruio super primum georgicorum/ dici potest. Neq; ex sera/ & rodo componitur/ ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio: sed a corrosione sono nomen assumpsit. Mus uocatur. Et facit in gto foricis.	Sorex Saurex
Iuuenalis Tullius	Subligar/ & subligaculum/ in uno significato dici potest. Iuuenalis satyra. vi. Personam/ thyrsuq; tenet/ & subligar Acci. Tullius officiorum libro pmo. Vt i scaena sine subligaetulo prodeat nemo. Id est/ quo pudeda ptes obtegut.	Subligar Subligaculum Sufficio
Virgilius Virgilius Virgilius	Sufficio sufficis/ quom pro sumministro/ uel substituo ponitur/ cu accusatio conuitur. Virgilius libro quarto georgicorum. Atq; aliam ex alia generando suffice prolem. Idem libro aeneidos secundo. Ipse pater Danais animos/ uiresq; secundas Sufficit. Sufficit item/ satis est. Virgilius libro aeneidos. xii. Idq; diu dum terga dabat palantia Teucris/ Sufficit. Et hoc modo potest iungi cum datiuo: ut in euangelio Mathaei. Nec forte no sufficiat nobis/ & uobis/ ite potius ad uadentes/ & emite uobis. Statius libro siluaru quinto. Vade puer/ tantisq; enixus suffice donis/ id est/ satis sis. Rursum sufficit dicitur/ sicut & inficit. Tullius in Hortensio. Vt hi qui conuiuii purpura sufficiunt.	
Tullius Cicero	Satisfacio satisfacis cum datiuo conuitur. Quom aut pro punio punitur/ accu satium postulat. Cicero in rhaeticis. Non conuenit uobis censores istum satisfacere/ ex eo/ q ait/ se no potuisse adesse/ ita ut iuratus fuerat/ id est/ pure.	Satisfacio
Terentius	Satietas/ & saties/ in uno significato accipi possunt. Terentius. Nam ubi me forte faties cepit/ commuto locu.	Satietas Saties
Marcellus Varro Laurentius	Satio/ faturo/ uel cu l fatulo/ teste Marcello/ dici potest. Vnde & Varronem refert ita scripsisse. Quibus fatulem corpora/ & famem uentris. Hoc autem inter fatio interest/ & faturo/ quod (ut tradit Laurétius) satiari ad omnes sensus at tinet/ etiam ad animum/ saturare uero ad unum gustum. Comperitur tamen etiam ad animum faturo uerbum pertinere. Cicero. Iracundiam meam fatu ra tuo sanguine. Lucanus libro primo. & poeni saturerur sanguine manes.	Satio Saturo Satulo
Cicero Lucanus Marcellus Ennius	Squalus squala squalum/ & squalidus squalida squalidum/ in una significatiõe accipitur/ teste Marcello/ Ennium inducente dicentem in Telamone. Lauere uelstem lachrymis squalam/ & sordidam.	Squalus Squalidus
Marcellus Plautus Marcellus Plautus Marcellus Varro Cicero Marcellus Accius Pompeius	Seueritas/ & seueritudo/ in uno significato accipi possunt/ teste Marcello. Plautus in epidico. Quid illud est/ q illi caperat irons seueritudine? Sordes/ & sorditudo/ i una significatiõe dici potest/ teste Marcello. Plautus i poenulo. Vt mihi abstertere omnem sorditudinem. Scriptu/ scriptio/ & scriptura/ i una significatiõe accipi possunt/ teste Marcello. Varro. Auarus scenerator lucri rem scriptione duplicarat. Cicero tusculana/ rum quinto. Impulsi sumus ad philosophiae scriptiones. Solitudo/ & solitas/ in uno significato usurpatur/ teste Marcello/ Accium idu cente dicentem in Euryface. Tuam solitatem memorans formidas tibi. Stlata/ nauigii genus/ a latitudine dicta est/ auctore Pompeio/ ea scilicet consuetudine/ qua & stlocum locum/ & stlitem litem dicebant/ ita stlata pro lata. Neq; a sterno sternis deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	Seueritas Seueritudo Sordes Sorditudo Scriptum Scriptio Scriptura Solitudo Solitas Stlata
Vgutio Gellius Marcellus Terentius Virgilius	Sanctitas/ & sanctitudo/ in una significatiõe accipi possunt/ auctoribus Gellio libro. xiii. noctium atticarum/ & Marcello. Segnicia/ segnicies/ segnitas/ in uno significato dici potest. Terentius. Enimue ro Daue nihil loci est segnicia/ neq; secordia. Virgilius. Festinate uiri. nam quae tam sera moratur Segnicies? Tullius in primo de oratore. Et quoniam de impudentia diximus/ castigemus etiam segnitatem.	Sanctitas Sanctitudo Segnicia Segnicies Segnitas Singillatim Singulatim
Tullius Marcellus Caecilius Marcellus Caecilius	Singillatim/ & singulatim/ dici posse testatur Marcellus/ Caecilium inducens ita dicentem. Hos singulatim sapere/ nos minus arbitror. Similitudo/ & similitas/ in uno significato usurpatur/ teste Marcello. Vnde Caecilius in Syracusis/ ait. Vide/ mea hominis/ quid fert moru similitas. Simulatio/ & similtas/ in una significatiõe dici potest. Similtas tamen/ odiu etiam significat.	Similitudo Similitas Simulatio Similtas Simulter Similiter
Plautus Plautus	Simulter/ pro similiter/ & simitu pro simul/ Plautus protulit. Ait enim in Persa. Exossabo ego illum/ simulter ididem/ ut murana coquus. Idem in mercatore.	Simulter Similitas

	Ita tres similitudo res agendae sunt: id est simul.	ii8
Agrætius	Supplicatio / & supplicium in uno significatio accipi possunt / auctoribus Agrætio	Simul
Marcellus	in Caprum / Marcellus / & Festo in hæc uerba dicente. Supplicia ueteres quidem	Supplicio
Festus	sacrificia a supplicando uocabant. Salustius in Catilina. In suppliciis deorum ma	Supplicium
Salustius	gnifici Sed & pro tormento supplicium ponitur.	
Probus	Scrutor scrutaris deponens est uerbum: quod tamen Probus dicit esse com. Sed &	Scrutor
Marcellus	scruto scrutas ueteres protulere / testibus Marcello / & Prisciano. Vnde Plau	Scruto
Priscianus	tus in aularia ait. Postremo hunc iam per scrutari augurio.	
Plautus	Sugeo fuges secunda / & fugo fugis tertia coniugatione / declinari potest. Plautus	Sugeo
Plautus	in Epidico. Ego me uertam in hirudinem: atque eorum exugebo sanguinem. Hiero	Sugo
Hieronymus	nymus in Iob capitulo. xx. Caput aspidum fugeat: & occidet eum lingua uiperæ.	Sortior
	Sortior fortioris deponens est uerbum. Sed & sortio sortis ueteres protulerunt / te	Sortio
Marcellus	stibus Marcello / & Prisciano. Varro rerum humanarum libro. xx.	
Priscianus	Quom uenerit censores / inter se sortiant.	
Varro	Senatus huius senatus uel senati / uel antiquorum more senatus / declinari potest.	Senatus
Lucanus	Lucanus. pars magna senatus fastidita iacet. Salustius in Catilina. Igitur sena	Senator
Salustius	ti decreto. Qu. M. rex Fessulas / & Metellus Creticus in Apuliam / circumque ea	
Sisenna	loea missi. Sisenna libro historiarum tertio. Tamen Tudertibus / senatus consul	
Seruius	to / & populi iussu / dat ciuitatem. Senator / comis generis est teste Seruio sup li. xii. ænei.	
Plautus	Sumptus huius sumptus uel sumpti / declinari potest. Plautus in trinu.	Sumptus
	Quod edibit / quod comest / quod facit sumpti.	
Marcellus	Saltus huius saltus / uel salti / declinari potest / teste Marcello / Accium referente di	Saltus
Accius	centem. Hic Menalippum inter / traiecit / nemorum in salti faucibus. Locus est arbo	Saltatio
Virgilius	ribus densus / & iuius / & nonnunquam pro saltatione ponitur. Virgilius li. ænei. viii.	
Marcellus	Tum demum saltu præcepit sese omnibus altum. In fluuium dedit. Saltus item: ca	
Virgilius	pi spacium dicitur / teste Marcello. Virgilius georgico. tertio. Saltibus in ua	
Seruius	cuis pascuntur plena secundum Flumina: hoc est prope uel iuxta flumina / teste Seruio.	
Statius	Stabulo stabulas / neutrale / & stabulorum deponens utrunque in usu habetur. Sta	Stabulo
	tius libro thæbaidos primo. Geticoque pecus stabulare sub hæmo. Virgilius	Stabulum
Virgilius	libro æneidos sexto. Centauri in foribus stabulant. Ouidius li. metamor. xiiii.	
Ouidius	Hoc pecus omne meum est: multæ stabulantur in antris.	
Marcellus	Singularis / singularis / in uno significato dici posse uult Marcel	Singularis
Turpilius	lus / Turpilium inducens ita dicentem. Homo unica est natura / ac singularia. Et	Singularis
Plautus	Plautus in cistellaria ait. Et ad singulum uideo uestigium: hoc est singulare.	Singulus
	Sequor sequeris / com uerbum est. Dicimus enim: sequor te: & sequor a te. Vnde &	Sequor
Priscianus	composita assequor / & consequor / iter comia uerba Priscianus ipse connumerat.	
Lucanus	Lucanus. terras fundendus in oes Est cruor: & Cæsar per tot sua fata sequendus.	
Seruius	Seruio seruis facit in futuro indicatiui modi seruiam / & seruium / teste Seruio sup	Seruio
Terentius	Donati artem. Vnde Terentius in ecyra ait. Matris seruium commodis.	
	Sono sonas prima / & sono sonis tertia coniugatione / declinari potest / testibus	Sono
Marcellus	Marcello / & Prisciano. A primæ coniugationis uerbo / formatur præteritum	
Priscianus	sonauit: supinum sonatum. A tertiæ autem / fit præteritum soni: supinum sonitum.	
Ennius	Ennius libro annalium quarto. Litora lata sonunt. Lucretius libro tertio.	
Lucretius	Caligare oculos / sonere aures / succidere artus. Marcus Manilius libro quinto.	
Manilius	Aura per extremas resonauit flebile rupes. Horatius sermone quarto.	
Horatius	Magna sonaturum des nominis huius honorem.	
Marcellus	Sonitus huius sonitus / uel soniti / declinari potest / teste Marcello. Pacuuius in Do	Sonitus
Pacuuius	loreste. Quidnam autem hoc soniti est / quod fori stridunt? Sic sonus huius sonus /	Sonus
Marcellus	uel soni / declinari potest / teste eodem Marcello / Sisennam inducente dicentem	Sonor
Sisenna	libro historiarum tertio. Postquam sonu signorum / prælium magno cum clamore	
	uirorum commissum est. Comperitur etiam hic sonor pro sono / uel sonitu /	
Virgilius	Virgilius. magno ueluti quom flama sonore Virgea suggeritur costis unda	Supum
Lucretius	tis aheni. Lucretius libro sexto. Sollicitæ porro plenæque sonoribus aures.	Supinum
Festus	Supum dixerunt antiqui: quod nunc supinum dicimus / ut scribit Festus.	Sparus
Virgilius	Sparus masculino / & sparum neutro genere / declinari potest. Virgilius libro	Sparum
	æneidos undecimo.	

Lucillius Agrestisq; manus armat sparus. Lucillius. Tum spara/tum runcices portan-
Festus tur. Festus. Spara/paruissimi generis sunt iacula. a spargendo dicta. Marcel-
Marcellus lus. Sparum/agreste taelum.

Caper Sexus huius sexus masculino/& sexus huius sexi neutro genere declinari potest. Sexus
Probus sicut uulgus pelagus/testibus Capro/Probo/Prisciano. Plautus in rudente.
Priscianus Virile sexus numq; ullum habui. Varro libro primo de analogia. Sexus/utrū
Plautus uirile/an muliebri/an neutrum sit. Dicit potest habitus/uel natura. Nam ab
Varro eō futuro indicatiui modo/quod est habeo/aspiratione in s mutata teste
Pōpeius Pompeio descendit.

Iuuenalis Sanna cum duplicato n scribitur:& narium/siue oris distorsio uocatur. Iuena Sanna
Perfius lis satyra sexta. I nunc/& dubita/qua sorbeat aera fanna. Transfertur tamen & Sannius
 per similitudinem ad alia. Perfius. Occipiti cæco posticæ occurrite sannæ. Sannio
 Inde uenit sannius/& sannio: qui scilicet in dictis/motibus/& scænis/ fatuus Sannis
 est. Cicero libro secundo de oratore. Quid enim potius ridiculum / q̄ Sannitis
 sannio r Sannes cum unico n (primam enim corripit syllabam) mortui sangui-
Cicero nis est: tibi uero uiui/auctore Seruio. Virgilius libro æneidos octauo sanie/
Seruius taboq; fluentis. Sannis/& Sannitis in recto dici potest teste Prisciano/ qui &
Virgilius Næuium refert neutrum Sannite protulisse libro belli punici. Sannites/po-
Priscianus puli sunt Italici.

Næuius Sequester masculini/sequestris foeminini/sequestre neutri generis/& hic & hæc Sequester
Priscianus sequestris & hoc sequestre/& sequester sequestra sequestrum/teste Prisciano/
Virgilius declinari potest. Virgilius libro æneidos undecimo. Bis senos pepigere dies:
 & pace sequestra Per siluas Teucris/mixtiq; impūe Latini. Errauere iugis: hoc
Alconius est pace temporali/& media/inter bellum præteritum/& futurum. Nam se/
Seruius quester/auctoribus Alconio/& Seruio/medius est inter duos altercates: apd
Seruius quem ad tempus aliquid seponitur.

Virgilius Silua/teste Seruio non tantum arborum est: sed etiam hærbarum/dicente Vir
 gilio georgicorum primo. grandior ut subit aspera silua. Inde siluester ma-
Vgutio sculini/siluestre foeminini/siluestre neutri generis:& hic & hæc siluestris &
Caper hoc siluestre. Vgutio declinat etiam hic & hæc siluester.

Probus Socrus (etsi habet masculinū focer) cōis generis ē/testib⁹ Capro/Probo/Priscia Socrus
Priscianus no. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia ereptæa socru possedit suo. Socer
Accius Sanguen neutro genere/& sanguis masculino/declinari pōr. Ennius analiū. ii.
Ennius O sanguen diis oriundum. Lucretius libro primo. Visceribus uiscus gigni/sā
Lucretius guenq; creari. Sanguen facit in genitio sanguinis: sanguis uero/secundū ana
Seruius logiam sanguis in genitio format: quod & ueteres/teste Seruio protulerūt.
 Quod & p cōpositis pater exanguis. Sed hæc declinatio ab usu cessit.

Priscianus September/& septembris in recto antiqui protulerunt teste Prisciano. September
Priscianus Schema huius schematis cum ch aspirato/& hoc schematum/teste Prisciano/
 declinari potest. Simili quoq; modo/ emblema/& emblematum: toreuma/
 toreumatum: peripetasma/peripetasmatum: epigramma/epigrammatum:
Celfus glaucoma/glaucomatum: poema/poematum. Quod & Cornelius Celfus tra
Sergius dit:& in Donatum Sergius:& in dictione poematorum confirmat Marcel-
Marcellus lus. Sed & hæc schema huius schemæ comperitur. Vnde Plautus ait in Persa.
Plautus Lepida cum decora schema. Cultus dicitur/uel ornatus.

Vgutio Siligo cū i latino utrobicq; & unico l scribitur. Neq; a seligēdo deducitur/ut cum Siligo
Priscianus Catholico somniauit Vgutio: sed a σιλιγγιον qd Græci dicūt. Priscianus li.
Plautus septimo maguderim interpretatus ē/Plautū inducēs in rudente dicentē. Seu ti
 bi cōfidis fore multā maguderim: id est (ut ait) frugis genus: hoc ē caulis q na-
Plinius scitur ex ea parte cuius radix scyrpis auellitur: uel potius (ut alii dicūt) siliginē.
 Hæc Priscianus. Plinius. Siligo uero nunq; maturescit pariter: nec ulla segetū
 minus dilationē patitur/propter teneritatē/iis quæ maturuete granū dimittit
Iuuenalis tentibus. Sed minus q̄ cætera frumēta in stypula periclitatur: quoniā semper
 habet rectā spicā: nec rorem continet/q̄ rubiginē faciat. Iuuenalis satyra. v.
 Sed tener/& niueus/molliq; siligine factus/
 Seruatur domino. Genus est tritici: ut ex uerbis Plinii patere potest.

Marcellus Suauitudo & suauitas i una significatiōe accipi possūt testibus Marcellō & Gel
 Gellius lio li. xiii. noctiū atticarū. Plautus in bacchidibus. Cor meum / spes mea / mel
 Plautus meū / suauitudo / cybus / gaudiū. Suauium aut uoluptatis ē / testibus Seruio &
 Seruius Donato. Terentius. O Thais mea meum suauium. Inde uenit suauior suauia
 Donatus ris deponēs uerbū. Catullus ad Veraniū. Iucundum os / oculosq; suauia bor.
 Terentius Sibilus cum i latino utrobicq; & unico lram quarta / q̄ secunda declinatione
 Catullus declinari potest / teste Prisciano / Sifennam inducente dicentem libro historia
 Priscianus rum. xii. Procul sibilā significare cōsuli cōepit / pro sibilō. Sibilus (ut tradit Pho
 Sifenna cas) in singulari masculini generis est: in plurali uero / neutri. Sed & masculi
 Phocas ni comperitur. Vnde Hieronymus in libro Iudicum capitulo. v. ait. Quare
 Hierōymus habitas inter duos terminos / ut audias sibilos gregum? Seruius aut super bu
 Seruius colica / sibilus (inquit) est ipsa res: sibilā uero / ora. Virgilius. Nam neq; me tā
 Virgilius tum uenientis sibilus austru. Lucanus libro nono. Cerberus Orpheo leniuit si
 Lucanus bila cantu: id est ora. Sed & pro re ipsa / sibilā usurpauit Ouidius quom dixit
 Ouidius libro metamor. iiii. pars circum pectora lapsæ Sibilā dant / sanieq; uomūt /
 Seruius linguisq; coruscant / scilicet colubræ. Sibilus sibilā sibilum / pro sibilans ponit
 Virgilius teste Seruio super librum secundum æneidos. Vnde & in georgicis Virgilius
 ait. Tollentēq; minas / & sibilā colla tumentem: id est sibilantia.
 Priscianus Sospes (etsi habet scemininum sospita) communis generis est / teste Prisciano. Sospes
 Ouidius Ouidius fastorum secundo. Sospita delubris dicitur aucta nouis. Sospes non
 Ennius tm q̄ seruatur / sed & q̄ seruat (quod Ennius Festo referēte usurpauit) dici pōt.
 Gellius Sermonor / & sermocinor / dici potest. Verum (ut tradit Gellius libro. xviii. no
 Sermonor etiam atticarum) sermonor rusticius uerbum uidetur / sed est rectius: sermoci
 nor uero rectius: sed corruptius est.
 Priscianus Solor solaris / commune uerbum est / testibus Prisciano & Gellio libro. xv. no
 Gellius ctium atticarum. Sed & solo solas ueteres protulerunt / teste Prisciano: unde
 Priscianus desolo desolas. Virgilius libro æneidos. xi. Vidimus ingentes & desolauimus
 Virgilius agros. Statius libro thæbaidos sexto. dilectas cui desolauimus urbes. Varro
 Status in Oedipo. Oedipus Athenas uenire dicebatur / qui consolaret.
 Varro Statuo statuis facit in præterito statuit: in supino statutum. Simile quoq; præte
 Statuo ritum / & supinum / format sisto transitium: sed neutrale / steti / absq; supino.
 Gellius Sto facit in præterito steti. Composita a sto stas / præteriti duplicatiōnem ser
 Ouidius uant: ut restiti / præstiti / perstiti / constiti / substiti / astiti / institi / destiti / obstiti. Ab
 sto autem / non abstiti modo / sed & absti facit / dicente Ouidio h. metamor.
 Priscianus undecio. Alcyone lachrymas / & quæ pars amouet / absti: nisi forte uelimus
 Brutus dicere / Ouidium syncopam fecisse. Horum autem a sto compositorum supi
 Arator na / antiqui uarie protulerunt / teste Prisciano. Brutus in epistolis. Occiso Ca
 Aemilius io Cesare postq̄ mare transierat / præstatum est. Arator. quod uota requirūt
 Stadius Præstaturus adest. Aemilius orator. Tempore astiturum / atq; petiturum me
 Lucanus esse. Statius libro thæbaidos septimo. Quæ sic orsa prior / spes ne obstatura
 Martialis pelaspis? Lucanus libro. ii. Constatura fides superum. Martialis. Constatura
 Seruius fuit Megalenses purpura centū. Nam si præstiturus / obstitura / uel constitura
 Virgilius legeretur. uersus stare non posset. Sto interprete Seruio / plura detinet signifi
 Virgilius cata. Stat / fixus est. Virgilius libro æneidos decimo. Stat sua cuiq; dies. Stat
 Virgilius adest. Virgilius libro æneidos quarto. Stat sonipes ac frena ferox. Stat positū
 Virgilius est. Virgilius libro æneidos. iiii. stant manibus aræ Cæruleis mæstæ uittis. Stat
 Virgilius plenum est. Virgilius. iam puluere cælum Stare uident. Stat / eminet. Virgili
 Virgilius us libro æneidos quinto. stat ferrea turris ad auras. Stat / placet. Virgilius.
 Virgilius Stat casus renouare omnes. Idem. Stat conferre manum. Stat / est. Virgilius li.
 Virgilius æneidos primo. Omnis in Ascanio chari stat cura parentis. Stat / horret. Vir
 Virgilius gilius. stant lumina flama.
 Virgilius Satyrus cum t exili / & y græco scribitur. Animal est: quod teste Plinio libro. v.
 Plinius naturalis historiæ / de homine nil præfert / q̄ figuram. Neq; a saturatura sa
 Vgutio turum descendit ut cum Catholico Vgutio somniauit. Hic a Hieronymo ita
 Hierōymus describitur. Ait. n. in uita Pauli. Ad quē scilicet Paulū cū pergeret beatus An
 tonius / uidit homūculū adūcis naribus / & fronte cornibus aspa: cui extrema

corporis in caprarū pedes desinebant. Et præmissio signo crucis/cū quisnam esset/interrogasset Antonius/respondisse fertur. Mortalis ego sum/unus ex accolis eremi: quos uano errore delusa gentilitas/faunos/satyrosq; & incubos appellat. Satyra eadem scriptura/a satyris dicta est/dicente Donato in prologo super Terentiū. Deinde aliud genus fabulæ/ideest satyra sumpsit ex ordium: quæ a satyris/quos illotos semper/ac petulantes esse legimus/uocata est: etsi aliunde nomē nonnulli traxisse prauē putant. Hæc ille. Satyros autē (ut refert Macrobius) a σατυρ/ quæ est mentula/nonnulli appellatos opinantur: q; scilicet in libidinem proni sint. Sed scriptura etiam apud Græcos non consentit: quia apud illos cum t exili/ & y græco satyrus scribitur/ ut superius ostendimus. Sunt autē satyri/dii siluarum. De fabula/personisq; intellexisse uidetur Horatius in arte poetica/quom ait. Carmine qui tragico uilem certauit ob hircum/Mox etiam agrestes satyros nudauit. Idem. Verum ita luxores/ ita cōmēdare dicaces. Cōueniet satyros/ita uertere seria ludo. Varro a quodā genere farciminis/quod multis rebus resciebat/satyram dictam tradit. Vnde in secundo libro Plautinarum quæstionū habet. Satyra/est uua passa & polenta/ & nuclei pinei ex musto conspersi. Alii a satyra lance/quæ referta uariis/multisq; primitiis/in sacrificiis Cereris inferebatur/dictam uolunt. Alii uero (inter quos Pompeius) a lege satyra/multis aliis cōferta legibus / dictam existimant. Huius legis satyræ meminit Lucilius libro primo/quom ait. Per satyram ædilem factum qui legibus ulnat. Et Salustius in Iugurtha. Dein de quasi per satyram sententiis exquisitis in deditio nem accipitur. Alii a fati ritate satyram quasi faturam uocatā putant. Sed tunc cū i latino scribi fatira deberet: quod a nemine obseruatur. Satyrarum autē duo sunt genera. Primū non sola carminum uarietate mixtū/ ut Quintilianus tradit. In quo quidem carminis genere/ auctoribus Laertio/ & Apulegio/ apud Græcos demetrius quidam poeta claruit. Altera uero satyra (ut Diomedes ait) maledicū carmen est/ & ad carpenda hominum uitia/archææ comœdiæ character e compositū: quale scripserunt Lucilius/Horatius/Perseus.

Syria cum y græco in prima syllaba/ regio est Asiæ: cuius populi Syri/ & Syrii/ uocati sunt. Lucanus libro septimo. Istis parce precor: uiuant Galatæq; Syriq;. Hi & Assyrii appellantur/ teste Iustino libro primo. Ab aliis tamen/ quadripartita sit diuisio: in Syrios uidelicet: Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios. Siri⁹ cum i latino utrobisq; stella est in ore cælestis canis posita/ teste Seruio: uel (ut alii uolunt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuatur/ ut cum Catholico somnia uit Vgutio. Nam Syria cum y græco/ primam corripit syllabā: siri⁹ cū i latino/ illam producit. Lucanus libro decimo. rapidus qua siri⁹ ignes Exerit. Sed neq; a σῦρος/ quod est traho/ descendit/ ut nonnulli uoluerunt: quia tunc cum y græco scribi siri⁹ oporteret. Cuius etymologia nequaquā conueniens est: nec apud Græcos scriptura obseruatur: ut cū y græco apud illos scribatur. Neq; a ἡρπύριον/ quod est sicco/ deducitur/ ut Tortellius tradit: quia tunc cū x in initio/ sequente e/ xerius a nostris transferretur: quod nusq; lectum est. Siri⁹ ergo/ a σῆριον/ quod est luceo/ uel splendeo trahitur: ubi & etymologia/ & scriptura conueniūt. Scyros cum c exili post l/ & y græco/ insula est una ex cycladibus/ in mari Aegæo/ & eodem nomine urbs in ea/ teste Ptolemæo: cuius prima syllaba (ut dixit Strabo libro nono) producta est apud Græcos: quod etiam nostri obseruauere poetæ. Inde fit scyrius scyria scyrium. Propertius. Scyria nec uiduo Deidamia uiro. Ouidius heroidū. Sæpe malis stupeo: rerumq; oblita/ lociq; Ignara tetigi Scyria membra manu. Sciron cum c exili/ & i latino/ uentus est: qui ab Atheniensibus caurus uocatur: quia spirat a faxis/ quæ Sciron latro incoluit: quem Theseus interfecit. De quo latrone meminuit Statius li. xii. thæbaidos dicēs. Cercyōa/ & sæuū uelles Scirona crematū. Sapius Sapii facit in præterito sapiui/ testibus Aspro/ Charisio/ Phoca: in supino Sapium pī syllaba proudēta: uel secundū Varronem sapii: quod & Diomedes comprobat: uel (ut Probus tradit) sapiui: in supino Sapium correpta pī syllaba. Caper uero/ utrobisq; in usu esse dixit. Idide sensisse uidetur Priscianus:

Donatus

Macrobius

Horatius

Horatius
Varro

Pompeius
Lucilius
Salustius

Quintiliāus
Laertius
Apulegius
Diomedes

Lucanus
Iustinus

Seruius
Vgutio
Lucanus

Tortellius

Ptolemæus
Strabo
Propertius
Ouidius

Statius

Asper
Charisius
Phocas
Varro

Syria
Syri
Syrii
Siri⁹
Scyros
Scyrius
Sciron

Diomedes quod etiā confirmat Marcellus/dicens. Sapiui pro sapii/uel sapi ponitur.
 Probus Næuius in uirgine. Ego plus sapiui/qui fullonē compressi quinquatribus
 Caper Martialis. Nubere uis Prisco/non miror/Paula sapisti. Quod uerbum/si cū
 Priscianus re componitur/quartæ fit coniugationis. Nam respire dicimus/que respere.
 Marcellus Construitur autem cum accusatiuo: ut iste cybus bonum sapit odorem. aliqui
 Næuius ablatiio iungitur: & nonnunq̄ genitiuo: ut est apud Plautū in epidico. des/
 Martialis piebam mentis/quom illa scripta mitterem/pro mente.
 Plantus Sepelio sepelis cum unico p/ & unico l (primam enim syllabam/ & secundā cor
 Priscianus ripit) facit in præterito sepeliui: in supino sepultū: & secundū analogiam se/
 Cato pelitum/ teste Prisciano. Vnde Cato in Thermum/ ait. Mortuus ē: & sepelitus.
 Hieronymus Sodomā huius Sodomæ/ & Sodomum: & sodoma neutro genere plurali tm̄
 Sodoma
 Sodomū
 Solinus numero declinari pōt: sicut Bactra: Megara: Susa. Hieronymus in genesi ca.
 xxiii. Quæ uniuersa irrigabatur/ anteq̄ subuerteret dominus Sodomā/ & Go
 morram. Et in eodem capitulo. Lot uero moratus est in oppidis/ quæ erant
 circa Iordanem: & habitauit in Sodomis. Solinus de situ Iudææ. Ibi duo op/
 pida: unum Sodomum/ alterum Gomorrum nominatum. Oppidum fuit
 Iudææ/ diuino summersum iudicio/ ut sacræ scripturæ attestantur.
 Salamis/ & Salamin/ in recto/ & Salamina ab accusatiio græco formata/ decli
 Salamis
 Salamin
 Salamina
 Stadius nari potest. Stadius libro thæbaidos. xii. Hos Salamis populos/ illos cerealis
 Iuuenalis eleusin. Iuuenalis satyra decima. Ille tamen qualis rediit Salamine relicta.
 Virgilius Virgilius. Laomedontiadem primum Salamina petentem. Accusatiuus græ
 Quintiliāus cus est. Quintilianus libro sexto. Neq̄ est ignobile exemplū Megarios Athe
 niēsis/ cū de Salamina contenderent/ uictos Homeri uersu. Insula ē Pelo/
 Ptolemæus pōneso adiacens/ teste Ptolemæo/ urbem sui nominis retinens/ in qua Tela
 mon pater Aiacis/ & Teucris/ regnauit. Sed cum reuerte retur Teucer a bel/
 Iustinus lo Troiano/ nec de inimicis Aiacis/ teste Iustio/ uultus fuisset/ a patre expulsus/
 Cyprum perrexit/ ibiq̄ ciuitatem condidit/ quam & Salaminam uocauit/ de
 Horatius qua Horatius in primo carminum. Nil desperandū Teucro duce/ & auspice
 Teucro: Certus enim promisit Apollo/ Ambiguam tellure nouam Salamiā
 Petrus futuram. Petrus Riga in actibus apostolicis. Ad Cyprum tendunt/ post itra
 tes Salaminam.
 Virgilius Supero superas accusatiio iungitur: & significat uincere. Virgilius in bucolicis.
 Virgilius Quod si idem certet Phœbum superare canendo. Superat/ occidit. Virgilius
 Virgilius libro æneidos. Clam ferro incautum superat. Superat/ ascendit. Virgilius ge/
 Virgilius orgicon li. iii. superant montes/ & flumina tranant. Superat/ superest. Virgi
 Virgilius lius libro tertio æneidos. Quid puer Ascanius/ superat ne/ & uescitur aura
 Aetherea/ Superat/ abundat. Virgilius georgicorum primo. Si superat fœ
 tus/ pariter frumenta sequentur. In his duobus significatis/ absolutū est.
 Marcellus Seco secas facit in præterito secui: in supino sectum. Reseco tamen/ facit in præ
 reuel excidere: & nonnunq̄ pro sequor ponitur/ teste Marcello/ dicente Vir/
 Virgilius gilio libro. x. æneidos. Quæcunq̄ est fortuna hodie quā quisq̄ secat spem:
 Marcellus idest sequitur. Ab huius uerbi supino sectum/ fit sector deponens uerbū/ te
 Priscianus ste eodem Marcello: non autem a supino secutū a sequor/ u detracta littera/
 ut putat Priscianus. Et a seco pro sequor/ secta deriuatur: non aut a separo/ ut
 Vgutio Vgutio somniauit.
 Priscianus Sæpio sæpis facit in præterito sæpsi/ teste Prisciano: acēt sapiui/ auctoritate di
 Hieronymus ui Hieronymi/ in Hefaiā cap. v. dicētis. Sæpiuit eam: & lapides elegit ex ea. Sæpio
 Et cū æ diphthōgo apud antiquos anotarī cōsueuit: sicut Pætus: tæter tætra
 tætrū: & nōnulla alia: quos quidē inuitari/ operæ precium est.
 Sardonyx cū y græco/ facit in genitiuo sardonichis cū ch aspirato: sicut onyx
 Sardonyx
 Sardony
 chus
 Sardony
 chatus
 Iuuenalis huius onychis/ a quo cōponitur: ut regula tradit græca. Et tam masculini/ q̄
 Perlius fœminini generis est. Iuuenalis. In manibus densi radiant testudine tota Sar
 donyches. Perlius. Et natalicia tandem cū sardoniche/ albus. Era genitiuo
 Iuuenalis græco Τοῦ σάρδονυχος/ nostri etiam hic sardonichus dixerūt. Iuuenalis
 satyra. xiii. Arguit ipsorum/ quos littera gemmaq̄ princeps

	Sardonychus. Lapis est preciosus quo fit sardonichatus sardonichata fardonychatum. Martialis. Cuius & hinc lucet sardonichata manus. Sardonyx item eadem litteratura/mons est Indiae/ teste Ptolemaeo.	
Martialis		
Ptolemaeus	Sarpedon/ facit in genituo sarpedontis/ & sarpedonis/ dicente Virgilio libro aeneidos nono. Thabana de matre nothū Sarpedonis alti. Fuit filius Iouis.	Sarpedon
Virgilius		
Ptolemaeus	Est & eodem nomine urbs Ciliciae/ teste Ptolemaeo.	
Hieronymus	Seraphim cum m in fine/ tam neutri/ q̄ masculini generis est. Hieronymus in epistola ad Furiam de uirginitate seruanda. Hæc sunt duo seraphim/ ter glorificantia trinitatē/ & in thesauro ecclesie condita. Seraphim cū n in fine pluralis tantum numeri/ neutro genere usurpatur. Vnde canit ecclesia. Ac beata seraphim socia exultatione concelebrant/ pro choro hic intelligas angelorū. Seraphis/ & Serapis (utroq; enim modo scribitur) Deus quidam uocatus est/ qui & Osiris dicitur/ ut super regulam/ A super p breuis in medijs syllabis/ uidebimus libro ultimo.	Seraphim Seraphim Seraphis Serapis
Martialis	Synthesis cum y græco in prima syllaba/ & th aspirato/ dici potest compositio. Et est genus uestis/ de qua Martialis. De nostra prasina synthesis empta toga.	Synthesis Synchylis
Stadius	Synthesis item uasis est genus/ de quo Stadius libro quarto siluarum. Aut unam dare synthesis quid horres Alborum calicum/ atq; cacaborum	
Donatus	Synthesis cum y græco in prima/ & media syllaba/ & ch aspirato/ figura ē loutionis/ hyperbaton scilicet undiq; confusum/ teste Donato.	
Macrobius	Sylla cum y græco/ & duplicato/ nobilis fuit Romanus/ qui antea Sibylla uocabatur/ teste in saturnalijs Macrobio/ dicente Papinio libro siluarum. iiii.	Sylla Sybilla
Papinius	conuiuia Sybillæ Cœnabat semper. Sylia cum y græco/ & unico/ mons ē Lucantæ/ & silua in illo/ de quo Virgilius libro aeneidos. xii. meminit/ dicens.	Syla Scyla
Virgilius	Ac uelut ingenti Sylia/ summo Taburno. Scyla cum cexili/ & y græco/ & unico/ teste Tortellio pluralis tantum numeri/ spolia dicuntur. Græci tamē etiam σκυλαρ singularē pronūtiāt. Singularis autē numeri Scyla eadē litteratura/ proprium fuit nomen regis Scytharum/ teste Herodoto libro quarto.	Scylla Scyllus Scilla
Tortellius	Scylla cum cexili/ & y græco/ & duplicato/ fuit duarū mulierū nomē/ unius quidem Phorci filia/ teste Seruio super librū tertiu aeneidos/ de qua Ouidius libro metamor. xiiii. Sospite q̄ Scylla nostri mutantur amores. Altera fuit Nisi Megarensium regis filia/ cuius historiam/ libro octauo metamor. Ouidius pertractauit. Scylus cū cexili/ & y græco/ & unico/ frater fuit Dipeli. Scilla cum cexili/ & i latino/ & duplicato/ scribitur/ nō autē cum y græco immedia te post/ & unico/ hac uidelicet scriptura sylia/ ut scribi præcipit Tortellius.	Cilla Sila Silus Silo Silenus Scilurus Silurus Silerus Siler Cyllarus
Herodotus	Nam in Theocrito uetustissimo ita scriptum legi edyllio quinto. σκυλαρ σιωρ γραιαρ & πό σαματος αυτικα τιλλοισ. Genus ē herbae/ quæ in Africa in agrorum limitibus ponitur/ teste Seruio super tertium georgicō/ de qua Virgilius li. præfato. Scyllamq; elleborosq; graues. Alii dicūt esse genus capræ. Est & eodem noie pisciculi genus. Martialis. Cæruleus nos Liris amat/ quem silua Maricæ Protegit/ hinc scillæ maxima turba sumus. Cilla cū c in initio/ & i latino/ & gemino/ urbs fuit in Aetolia. Sila cum i latino/ & unico/ galea dicitur. Silus eadem scriptura/ nasus sursum uersus uocatur. Silo eadem scriptura/ is appellatur/ qui supercilijs prominātibus est/ & a Sileno/ qui hirsutis supercilijs fingebatur/ deductū uocabulū est/ testibus Marcello/ & Varrone. Silenus autē Bacchi nutricius fuit/ de quo Ouidi. li. primo de arte. Ebrus ecce senex pando Silenus a fello. Scilurus cum cexili/ & i latino/ & unico/ proprium fuit uiri nomen/ qui teste Plutarcho/ octoginta filios masculos habuit. Silurus cū i latino/ & unico/ genus est piscis. Iuuenalis satyra. iiii. Vædere municipes fracta de merce siluros. Silerus cum i latino/ & unico/ & Siler/ in recto declinari potest. Fluius est picentinarum/ iuxta Salernū decurrens/ dicente Lucano libro secundo. radensq; Salerni Tecta Siler. Columella libro. xi. nitreoq; Siler qui defluit amni. Sylius libro octauo. Nunc Silerus quo nutrit aquis. Virgilius georgicorum tertio. Est lucos Sileri circa. Neutri autem generis siler/ arbuscula est/ ut apud Virgilium. Molle siler/ quam & salicem uocant. Cyllarus cū cexili in initio/ & y græco/	
Seruius		
Virgilius		
Martialis		
Marcellus		
Varro		
Ouidius		
Plutarchus		
Iuuenalis		
Lucanus		
Columella		
Sylius		
Virgilius		
Virgilius		

Virgilius & geminato l-nomē fuit equi Castoris: de quo Virgilius georgicon tertio. Talis Amychlæi domitus pollucis habentis Cyllarus: & quorum Grai meminere pœtæ.

Acron Sagma huius sagramatis neutro: & hæc sagma huius sagramæ fœminino genere declinari potest: quo scilicet genere protulit Acron exponens illud Horatii sermone quinto: clitellas tpe ponunt: id est (ut ait) sagramas: hoc est fellas: quas uulgus bastos appellat. Sed & p sarcina ponitur.

Siren huius sirenis cum i latino & hæc sirena ab accusatiuo græco formata in recto declinari potest: & ab σπειν/ quod connectere significat / uel retinere / descendit. Sunt tamē qui a συρῶ quod est traho / deductū uocabulum putant. Sed tūc cum y græco scribi syren oporteret: sed græci σειρην scribunt: quod a συρῶ deriuari nō potest. Alii a σειρᾶ quæ est cathæna / eo q̄ libidinis uinculum siren fuerint / dici uolunt. Monstrū est marinum: quod dulcedine sui cātus allectos nautas summergi facit. Fuerunt autē Sirenes / tres Acheoli fluminis filia: ex Calliope musa / ut pœtæ dicūt. Virgilius libro aeneidos. v. Ianq; adeo scopulos sirenū aduecta subibat. Hieronymus in fine prologi i Ioseph. Et nos ad patriam festinantes / mortiferos sirenarum cantus / surda debemus aure trāsire.

Syrinx huius syringis cū y græco in prima syllaba / & hæc syringa ab 'accusatiuo græco formata / declinari in recto potest. Nympha quædā fuit in canā conuersa. Ouidius libro metamorphose. primo. Naias una fuit: nymphae syringa uocabant. A nostris fistula transsetur. Sophronium / & hæc Sophronia / declinari potest. Propriū fuit mulieris nomē. Priscianus Syrma huius syrmatum cum y græco / & hæc syrma huius syrmae / declinari potest teste Prisciano. Genus est uestis tragicorū / ut quidam uolūt. Alii dicūt esse cadam / siue tractū uestis fœminarū. Martialis. Aprasti lōgū tu quoq; syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decorū syrma barbaricū trahit. Valerius in phormione. Quid hic cū tragicis uersis / & syrma facis / pro syrmate: uersis pro uersibus / ut in ipsa dictione uidebimus.

Syrax cū t exili / & y græco / genus est aromatis. Neq; a stiria descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Plinius li. xii. naturalis historiae. Arabes ex Syria reuehūt styracē acri odore. Hieronymus in ecclesiastico capi. xxiii. Et quasi styrax / & galbanus / & unguis / & gutta. Sunt tñ / qui ibi storax legūt.

Struthius cū t exili in prima / & th aspirato in secunda syllaba / sequente i latino / & pro fœmina ēt hæc struthio / declinari potest. Auis est grandis / corpore graui. Hieronymus in Iob capi. xxviii. Pēna struthionis / simis est pēnis erodit / & accipitris. Quando dereliquit oua sua in terra / tu forsitan in puluere calefacies ea. Obliscitur / q̄ pes cōculcet ea / aut bestia agri cōterat. Durat ad filios suos / quasi non sint sui. Frustra laborauit / nullo timore cogente. Priuauit enim Deus eam sapiētia: nec dedit illi intelligentiam.

Scorpius & scorpio / dici potest. Verū (ut Caper tradit) scorpius animal est: scorpio uero / res bellica. Compit tamē & scorpio / pro animali. Vnde in euangelio Lucae legitur capi. x. Ecce dedi uobis p̄tatem calcadi super serpētes / & scorpiones: & super oēm uirtutem. inimici. Græcū est uocabulū. Neq; ab arcu / uel harpæ / uel scorto deducitur / ut somniabūdus tradit Vgutio.

Strongylos huius strongyli cū y græco & unico l / & Strongyle huius strongyles / declinari potest. Insula est in mari Tyrrheno / nūc Naxos / antea uero / Dia uocata. Quo eam nōie Strabo appellat / & Ouidius / quom ait. Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. Sylius li. xiiii. Mille Agathina dedit / perflataq; Strongylos austris. Plinius. Strongyle / a Lipari mille passus ad exortum solis uergens. Strongylus eadē scriptura / mōs est Carmaniae / ut Ptolemæus ostendit.

Scapha cū c exili / genus ē nauiculæ / a σκαφῆ / quod est cauo / sic dicta: nō autem ab ea / quæ est scopa / ut cum Catholico Vgutio somniauit.

Scaphium cū c exili / & i latino / genus est uasis concaui: in quo cacare / & meire cōsueuēt. Neq; a scido scindis deducit: ut cū Catholico somniauit Vgutio.

Sagma
Siren
Syrinx
Syringa
Sophroniū
Sophronia
Syrma
Styrax
Struthio
Scorpius
Scorpio
Strongylos
Strongyle
Strongilus
Scapha
Scaphium

Martialis	Sed a μαρτινίω / quod est cauo / descendit. Martialis. Te potare decet gemma qui mentora frangis In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ.	
Donatus	Sestertius masculino / & sestertium neutro genere declinari potest: & diminuti ue sestertiolus / & sestertiolū / penultima correpta syllaba. Donatus sup phor mionem Terentii. Merito ergo / non p singulos sestertios neq; per singulos	Sestertius Sestertium Sestertiolus Sestertiolū
Martialis Martialis	denarios / neq; per singulos asses. Martialis. Sola tibi fuerat sestertia Melice cē tum. Idem. Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo. Genus est ponderis / uel nummi. Est et sestertiū genus ueli triplici licio / ita textū ut tertiū filiū duo / bus impar fit. Suetonius in Augusto. ita ut in extremis spaciis subsulum decu reret / sestertio / uel lodicula iuolutus.	
Suetonius Diomedes	Scalæ plurali tm̄ numero declinat / testibus Diomede / Varrōe de lingua latina /	Scalæ Scala
Varro Donatus Phocas Salustius Quintiliāus Hierōymus	Donato / Phoca. Salustius in Iugurta. Deinde ubi unæ / atq; alteræ / scalæ / cō iūctæ sunt. Et licet Quintilianus dicat / singulari numero scala / pferre / barba / rismum esse. Hieronymus tm̄ singulari numero usurpauit / quom dixit / gene si capi. xxviii. Viditq; in somniis scalā stātem super terrā: & cacumen eius tan / gens cælum: & angelos quoq; dei ascendentes / & descendētes per eam: & do minum inixum scalæ / dicentem sibi.	
Virgilius Virgilius Catullus Hierōymus	Sedeo sedes secūda cōiugatiōis est: & primam corripit syllabā: Sido fides tertiæ p̄mam producit. Virgilius li. æneidos. vii. paruq; sedebat Succintus trabea. Idem li. æneidos. v. Confidunt transtris / intentaq; brachia remis. Catullus. Troicaq; obsidens longinquo mœnia bello. Hæc & si neutralia sint / i tertia ta men persona / passiuè proferuntur. Hieronymus in li. tertio regum capi. vii. Et domuncula in qua sedebatur ad iudicandum / erat in media porticu / simili ope. Statius li. thæbaidos. ii. fumisq; ifidit astris. A scedeo fit ifideor deponēs.	Sedeo Sido Insidiōr
Statius Aufonius	Sæpes a sapiō / & seps / in recto dici potest / fœminino genere. Aufonius. Bucoli co sæpes dixit Maro: cur Cicero seps / masculini aut generis seps absq; diph / thongo / paruus est serpens / a σιππῶ / quod est putrefacio / sic dictus. Nam oē quicqd̄ momorderit / resoluitur in putredinem / dicēte Lucano. Ossaq; disoluens cū corpore tabificus seps. Neq; a sapiō sapiis descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Sæpes Seps
Lucanus Vgutio Persius Iuuenalis	Sorbeo sorbes secūda cōiugatiōis / & sorbo sorbis tertia / declinari potest. Per sius. & anticyras melior sorbere meracas. Iuuenalis. Sorbere & ante cybū qd̄ debeat aut pater / aut rex. Sorbeo sorbes in præterito facit sorbui: in supino sorbitum. Sorbo autem / format præteritū sorpsi: supinum sorptum / testibus Prisciano / & Probo.	Sorbeo Sorbo
Priscianus Probus	Sorbitio / & sorbities / in uno significato accipi possunt. Et format sorbities / di minutiue sorbicicula: non aut sorbiciuncula / ut somniauit Vgutio. Nam sor bitiuncula / ab ea / quæ est sorbitio / per diminutionem fit.	Sorbitio Sorbities Sorbicicula
Marcellus Plautus Diomedes Donatus Priscianus Ouidius Virgilius Priscianus Iuuenalis Cato Terētius Varro Papias	Scalpo scalpis / & scalpurio scalpuris dici p̄t / teste Marcello. Plautus i aularia. Vbi erat hæc defossa / ocepit ibi scalpurre unguis. Silex huius silicis cum i latino / & unco / masculini / & fœmini generis est / testis bus Diomede / Donato / Prisciano. Ouidius li. metamor. vii. Aut ubi terrena silices fornace soluti. Virgilius libro æneidos. vii. Stabat acuta silex præcisus undiq; saxis. Dictus ē silex / q; de eo ignis saliat. Supellex cū unico p / & duplicato / & hæc supellectilis / declinari i recto potest / teste Prisciano: & primā corripit syllabam. Iuuenalis. Tales ergo cybi / qua / lis domus / atq; supellex. Cato aduersus Tyberii Sempronii. Si posset auctio fieri de actibus suis / quasi supellectilis solet. In ablatiuo singulari facit supelle ctile / uel supellectili. Terētius i phormione. Tum pluscula supellectile opus est. Varro libro secundo de analogia. Sæpe itaq; ex eadem supellectili licet ui dere. Papias dicit posse declinari etiam hoc supellectile. Nā & plurali nume / ro supellectilia dicimus.	la Sorbitiū la Scalpo Scapurio Silex Supellex Supellecti lis Supellectile
Virgilius Virgilius	Stratus huius stratus / & hoc stratum / declinari potest / dicente Virgilio. Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit. Suffragor suffragaris fra syllabam producit. Virgilius i Priapea.	Stratus Stratum Suffragor

Iuuenalis
 Lucanus
 Ouidius
 Marcellus
 Ennius
 Varro
 Cato
 Vgutio
 Terentius
 Hieronymus
 Polux
 Aristoteles
 Cicero
 Quintilianus
 Plautus
 Hieronymus
 Hieronymus
 Plinius
 Ptolemæus
 Ouidius
 Iuuenalis
 Apuleius
 Virgilius
 Martialis
 Seruius
 Virgilius
 Virgilius
 Martialis
 Hieronymus
 Seruius
 Virgilius
 Cicero
 Coelius
 Salustius
 Seneca

Copia me perdit: tu suffragare rogatus. Inde uenit suffragium / fra syllaba pa
 ri mdo producta. Iuuenalis. Libera si datur populo suffragia / qui tam. Luca
 nus. Et nō ad missæ dirimat suffragia plebis. Suffragium autem a frango frā
 gis / fra syllabam corripit. Ouidius qui de nuce inscribitur.
 Quid nisi suffragium nimbis ruitantibus essem?
 Sacrificio sacrificas & sacrificor deponens / teste Marcello usurpatur. Ennius. Sic
 nos ille suos diis sacrificare pueros. Varro rerū diuinarū libro quarto. Viri
 nuptis sacrificabantur in cubiculo uiduæ. Cato de liberis educandis. Quom
 primoribus initiarent de potione pueros sacrificabantur.
 Symbolum cum y græco / neutro genere & hæc symbola sceminino / declinari
 potest. Neq; ab eo qui est bolus / deducitur / ut Mammætractus tradit / & cum
 Catholico Vgutio sōniauit. Sed a συμβολω / quod est confero / deriuat.
 Vnde quidam collationem interpretati sunt: ita ut cœna illa dicatur collatō
 in quam cōparandā plures aliquid contulerunt. Nam laus symbolæ / colla
 tio est. Terentius in Andria. Symbolum dedit. Hieronymus in parabolis capi
 tulo. xxiii. Noli esse i cōiuiuis potatorū: nec in comessationibus eorum / qui
 carnes ad uescendum cōferunt: quia uacātes potibus & dantes symbola / con
 sumuntur. Symbolum item / teste Poluce / paruū erat numisma. Vnde & a nō
 nullis signum traducitur: a quo / sit eusymbolum: quod bonum omen inter
 tatur. At uero Aristoteles / symbolum originem / hoc est etymologiam uoca
 bulorum appellat: per quam scilicet / uis uerbi / uel nois / per interpretationē
 cognoscitur. Cicero autē / symbolum notam traduxit. Alii similitudinem trā
 ferunt: Quod etiā libro primo. Quintilianus tradit. Symbola item / dici po
 test congressio / prælium / uel consiliū.
 Socius & socienus in uno significato dici potest. Plautus in aularia. Atq; illi so
 cieno tuo iterstringam gullā. Socia facit in datiuo plurali / & ablatiuo / socii:
 sicut & socius. Hieronymus in epistola ad Susannam. Ad hæc respondet bea
 ta Tecla cum suis innumerabilibus sociis. Idem i libro Iudicum capi. xi. Cūq;
 filia abisset cum sociis / ac sodalibus suis / flebat uirginitatē suam in montibus.
 Sauromatæ / populi quidam sunt iuxta / danubium / in Mæotidem uergētes pa
 ludem: qui & Sarmatæ uocati sunt. Plinius li. quarto naturalis historię. Sa
 uromatas Scytharum gentes Græci uocant: quas Sarmatas Romani dicunt.
 Vnde horum regio Sarmatia etiam a Ptolemæo dicitur. Inde sarmatis huius
 farmatidis. Ouidius. Terreat haud manes Sarmatis umbra meos. Sed (ut di
 xi) ēt a latinis populi hi Sauromatæ appellantur. Iuuenalis satyra secunda.
 Ultra Sauromatas fugere hinc libet.
 Spælæum cum æ diphthongo in media syllaba scribitur / necnon & in prima / si
 Apuleio creditur / ea scilicet ratione / q̄ diximus i dictōe syncærus. Virgilius i
 bucolicis. Certum est in siluis / inter spælæa ferarum: id est spluncas.
 Supnus cum æ sequente pn / uel (ut alii uolunt) cum o sōnus scribi debet. Nam
 Græci ὑπνος dicūt: quod ēt ptulit Martialis / quom ait.
 Hypne quid expectas piger. imortale phalernum
 Funde. Latini autē / mutantes aspirationē in s / & y græcum i u / dicūt supnus.
 sicut Herpillon serpillū: hemis semis: hepta seprē: Somnus proprie (ut tradit
 Seruius) est ipse deus: ut est apud Virgilium li. æneidos. v. Cum leuis æthere
 is delapsus somnus ab astris. Vocatur tamen & sōnus / quom dormimus. Vir
 gilius geor. tertio. nec somnos abrumpit cura quietos. Martialis. Dat tibi se
 curos uilis tegeticula somnos. Hoc somnium / illusio dicitur / quam dormien
 do patimur / dicēte Hieronymo i epistola ad Eustochium. Nec uere sopor ille
 fuerat: nec uana somnia / qbus sæpe deludimur. Sed & pro somno ponitur /
 teste Seruio. Vnde & Virgilius libro æneidos. v. ait. Te palinure petēs / tibi tri
 stia somnia portans: id est somnos. Somnus si componitur cum semis / secun
 di / & tertii ordinis est. Cicero i Verrem. Hic ēt cum semisōnus stuperet. Cœ
 lius in Antonium. Ipsum nanq; offendunt semisōno corpore profligatū. Sa
 lustius i Ingurtha. Signo dato / castra hostiū iuadūt / semisomnos partim / alios
 arma sumētes / fugēt. Seneca de breuitate uitæ. Quam multi hesternæ crapula

ist
 Suffragiū
 Sacrificio
 Sacrificor
 Symbolū
 Symbola
 Socius
 Socienus
 Socia
 Sauromatæ
 Sarmatæ
 Sarmatis
 Spælæum
 Splunca
 Supnus
 Supnium
 Semisupn⁹
 Semisupnis
 q :

	femifumnes/ & grauēs.	
Srruius	Spicus mafculino/ & fpica fœminino/ & fpicū neutro genere/ declinari pōt/ te	Spicus
Cicero	fte Sēruio ſuper primū georgicorum: ubi ait. Mafculini uſum/ i utroq; nume/ ro habemus: neutri uero/ in ſolo ſingulari/ & raro. Cicero in Arato. Spicum illuſtre ferens illuſtri corpore uirgo.	Spica Spicum
Pompeius	Sterilus ſecūda/ & ſterilis tertia declinatiōe/ declinari poſſe oſtēdit Pōpeius i di	Sterilus
Lucretius	ctiōe ſterilā/ pro ſterilē/ dicēte ēt Lucretio li. ſecūdo. Et ſonitu ſterila/ & ſuceo.	Sterilis
Prifciāus	Scobs huius ſcobis/ fœminini generis eſt/ teſte Prifciano. At uero Phocas/ mafcu	Scobs
Phocas	lino hic ſcobis declinari præcipit. Id eſt/ quod ab aliqua minutiffimū decidit/ dum uel per ferrā ſecatur/ uel p terebram pforatur. Sed & ex attritio ne laterū/ ſcobis habetur: qua frequēter ad metalla/ & pauimēta tergenda/ ſe	Scobina Scobis
Horatius	duli miniſtri utuntur. Vnde Horatius in ſermonibus ait.	Scrobs Scrobis
Virgilius	Vilibus in ſcopis/ in m appis/ in ſcobe quantus Conſiſtat ſumptus neglectis fla gitiū ingēs/ Ten lapides uarios lutulēta radere palma/ Virgilius in Priapea. Nemo uiderit hanc ut expuentem Quam pro ſanguine puluerem/ ſcobēq;.	
Varro	A ſcobe/ ſcobina deriuatur/ ſabrilē inſtrumētum: quæ anonnullis ēt ſcobis ap pellatur. Varro de lingua latina/ comici cuiuſdā uerba enarrans/ ſcobina (in quit) ego illum actutū arraſi: Scrobs huius ſcobis mafculini generis eſt/ teſti bus Probo/ & Seruio ſuper ſecūdum georgicon. Sed a Phoca/ hic ſcobis in recto declinatur. Prifcianus autē/ tam fœminini/ q̄ mafculini generis eſſe tra dit: quod & placet. Vñ & Lucanus li. octauo/ ait. Exigua trepidus poſſūt ſcro be: id eſt/ foſſa. Et Ouidius libro metamor. vi. Et procul aggeſta ſcrobis tel/ lure duabus. Mafculino autē genere protulit Plautus/ quom dixit in Amphitryone. Ibi ſcrobes effodi duplos.	
Probus	Sino ſinis facit in præterito ſui/ teſte Prifciano: ut eſt apud Terentium in adel	Sino
Seruius	phis. Quia uō ſciuit egeſtas. Diomedes autē dicit/ q̄ facit ēt ſini: q̄ & iducit Pu bliū dicentem de uita ſua. Quod ſi me inuitū abire ſiniſſet. Et Scaurus eodem	
Phocas	referente Diomede/ ait. Prædiū non ſini fieri.	
Prifcianus	Statua format per diminutionem ſtatucūlus/ teſte Donato in editione ſecun	Statua
Lucanus	da Diuus autē Hieronymus Donati diſcipulus/ hoc ſtaticulū a ſtatua forma	Staticulus
Ouidius	uit. Ait enim in trãſlatione homiliæ quintæ. Origenis ſuper pentateuchū. Sed	Staticulū
Plautus	uxor eius imemor pecepti/ retrorſum reſpicit: ipoſitam legem rupit: ſit ſta	Statio
Prifcianus	ticulū ſalis. Et paulo poſt. Memētote uxor ſis Lot. Quod autē ſit ſtaticulū ſalis/	Statiūcula
Terētius	iſipientiæ eius expoſitū uidetur iudiciū. Statio autē format diminutiue ſtatiū	
Diomedes	cula: ſicut ratio ratiūcula.	
Publius	Lucāus Santones/ Santoni/ Santonici/ populi qdā Galliæ/ dici poſſūt. Lucāus li. p̄mo.	Santones
Scaurus	Signa mouet/ guadetq; amoto Santonus hoſte. Iuuenalis.	Santoni
Donatus	Tempora Santonico uelas adoperta cucullo.	Santonici
Hierōymus	Lucāus Spurcicia/ & ſpurcicies/ i uno ſignificato dici poteſt. Lucanus li. vi. At cōtra/ nobis cœnum teterrima cū ſit Spurcicies/ eadem porcis hæc mūda uidetur.	Spurcicia Spurcicies
	Satrapa cū t exili/ uocabulū eſt Perſicum: & apud nos præfectū indicat. Neq; ex	Satrapa
	fatis/ & rapio cōponitur/ ut cū Catholico ſomniauit Vgutio.	
	Sceptrū cum c & t exilibus/ græcū ē: nā græci σκηπ̄ Τροπ̄ dicūt. Neq; a cepi præ	Seprū
	terito deriuatur/ ut cū Catholico Vgutio ſomniauit. Virga erat/ qua reges ute bantur in Iouis ſimilitudinem.	
	Sepia/ græca dictio eſt. Neq; a ſapio ſæpis deducitur/ ut cū Catholico ſoniauit	Sepia
	Vgutio. Genus ē piſcis/ teſte Plinio: ex quo atramētū quoddā cōficiſ. Perſius.	
	Nigra quod Inſuſa uaneſcat ſepia Lympha. Eſt etiā ſepia/ ſcopulus diuerſis i	
	locis iuxta Atheniēſiū litora/ teſte Herōdoto.	
	Scotonia cū c/ & t exilibus/ iſirmitas quædā eſt/ tenebroſitatē inducēs: unde	Scotonia
	& obtenebratio dici poteſt. Nam a σκο̄ Τουμᾱ/ quod eſt uertiginor descen	
	diti: nō autē a ſcuto/ ut cū Catholico Vgutio ſomniauit.	
	Siderites cū i latino utrobique/ & t exili/ genus quoddam eſt lapidis/ ferro ſimi	Siderites
	lis. Nam a σιδ̄ηρος/ quod eſt ferrū deducitur: non autē ab eo quod eſt ſydus/	
	ut cum Catholico ſoniauit Vgutio.	

Stadiū/græcū ē uocabulum:& latine curriculum trāsfertur. Est aut mille passuū
 Vgutio pars octaua. Neq; a sto stas deriuatur/ut cum Catholico Vgutio somniauit.
 Vgutio Sartago cū t exili/nō uenit ab ago agis/ut cum Catholico Vgutio somniauit:
 sed a Græco trahitur:& a nostris patella traducitur.
 Spongia a σπογγος quod Græci dicūt/deriuatur:non autem a spuma/ut cū
 Vgutio Catholico somniauit Vgutio.
 Siphon cum i latino/græca dictio est. Neq; a sibilo sibilas descendit/ut cum Ca-
 Vgutio tholico somniauit Vgutio. sunt aut siphones tubi/uel fistulæ/per quas/urgē
 Plinius te spiritu aqua/uel alius liquor emittitur. Plinius libro secūdo naturalis histo-
 riæ. De qua in sūma iuga erumpente/quo spiritu acta/& terræ pondere pres-
 sa/siphonū modo emicat. Alii dicūt a sono uocis/siphones dictos. Iuuenalis.
 Iuuenalis Effigiemq; deæ lōgis siphonibus implēt.
 Scutica cum e exili utrobicq; & t non aspirato/& i latino/nō uenit a scuto/ut cū
 Vgutio Catholico somniauit Vgutio. Nam scutum primam producit syllabam: ut ē
 Virgilius apud uirgiliū:& scuta latentia condunt. Scutica autē p̄mam corripit/dicente
 Persius Persio. Atq; hic quem ad strigiles scutica/& metus egit erilis. Dicta est autem
 Persius scutica ακυ τοσ/quod est corium. Est enim flagellum ex corio.
 Festus Sambucus/arbor est nota. Festus. Ebulus græce/sambucus latine. Neq; declina-
 Vgutio tur hæc sambuca/ut Vgutio/& Caiholicō uoluerunt. Lucillius li. xxvi. Atq;
 Serenus in foelix signum/sambucum uocant. Serenus autem primam huius dictionis
 Serenus syllabam corripit/absq; m fabucus/seribi posse innuit/quom ait. Conue-
 Lucillius niet teneræ radix decocta fabuci. Idem. Vngitur & succis dederit quos parua
 fabucus. Sambuca/genus est machinæ:qua urbes expugnari solent. Sambu-
 Satrabo ca item/genus ē istrumenti musici/barbarum Strabone teste uocabulum. Et i
 Persius utroq; significato/media syllaba producit. Persius satyra sexta.
 Sambucam citius caloni aptaueris alto.
 Lucretius Scateo scates secunda/& scato scatis tertia cōiugatione/declinari potest. Lucreti
 us libro. v. Et partim plano scatere atq; erumpere campo.
 Scandalum singulari numero neutri generis est:in plurali uero/tam masculini/
 Probus q̄ neutri/teste Probo. Quod quidem uocabulū/primum ab euangelio accep-
 Priscianus tum est:quod græci ēτ σκαυδ-αλου neutro genere proferunt.
 Propertius Sterno sternis facit i præterito strauit/teste Prisciano:qn ēτ & sternui. Propertius.
 Catullus Arduus argutum sternuit omen amor. Catullus.
 Dextra sternuit appellatione.
 Hierōym⁹ Scopo scopas prima & scopo scopis tertia coniugatione/declinari potest. Hic
 Psalmogra- ronymus in Hefaiā capitulo. xiiii. Et scopabo eam in scopa terens. Psalmo/
 phus graphus. Et scopebam spiritū meum. Scopo primæ cōiugationis facit i præ-
 terito scopauit/tertiæ autem scopsi.
 Alconius Sporta format per diminutiōem sportula/& sportella/teste Alconio.
 Prolemæ⁹ Sturnus/auis est nota. Sturni pluralis tñ numeri/opidum ē Calabriae/teste Pto-
 Prolemæus lemæo. Sturni item/populi sunt sub Vibionibus usq; ad Alaunos/ut idē Pto-
 Priscianus lemæus docet.
 Plautus Soteris cum t exili/& soterin/in recto declinari potest/teste Prisciano. Plautus
 in uitularia. Illic autē Soterinis est pater. propriū fuit mulieris nomen. Soter
 ēτ cum t exili/propriū fuit uiri nomen:& dici potest saluator.
 Seruus/& seruitium/in uno significato accipi possunt:sicut & pro officialibus/
 Salustius siue obsequia exhibentibus/officia dicimus:& pro ministris/ministeria:& p
 Horatius m̄cipibus/mancia. Salustius. Interea seruicia repudiabat:quorum in initio
 ad eum copiæ cōuenerāt. Seruicium tamen proprie est seruitus ipsa/uel serui-
 tutis actio. Horatius sermōe. xv.
 Cum tē seruicio lōgo/curaq; leuarit.
 Sacerdos/cōis generis ē:& format diminutiue sacerdotulus/& sacerdotula.
 Plautus Sors/& fortis/in recto declari pōt. Plautus in Casina. Vide ne qua illic isit alia
 Priscianus sortis sub aqua. Quod etiam Priscianus ānotauit.
 Priscianus Strabo/cōis generis est/teste Prisciano. Declinatur tamen & masculine hic stra-
 Marcellus bus/teste Marcello:& feminine hæc straba/ut idem tradit Priscianus. Neq; a

Stadium
 Sartago
 Spongia
 Siphon
 Scutica
 Sambucus
 Sabucus
 Sambuca
 Scateo
 Scato
 Scandalum
 Sterno
 Scopo
 Sporta
 Sportula
 Sportella
 Sturnus
 Sturni
 Soteris
 Soterin
 Soter
 Seruus
 Seruicium
 Sacerdos
 Sacerdotu-
 lus
 Sacerdotu-
 la
 Sors
 Sortis
 Strabo
 Strabus

